

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDZIN

Ur innehållet:
HOS DROTTNINGEN
I ROM
+
EN BESK HUSKUR
av Brita Juhlin-Dannfelt
+
HJÄLTAR I DET TYSTA
+
LÖNAR DET SIG
ATT BLI TROTJÄNARINNA?
+ * +

*En kunglig
rekördtagare.*

*Prins BERTIL
deltager i skol-
ungdomens täv-
lingar.*

K R Ö N I K A

OM FÖRDELEN AV ETT OPTIMISTISKT SINNELAG

PÅ LILJEVALCHS KONSTHALL HA Optimisterna dragit in. Det säger sig av sig själv, att en sammanslutning med det namnet inte består av dammsugare — eller koklås-fabrikanter utan av Guds speciella dårar, konstnärer.

Konstnärer äro nämligen nöjda och glada med litet. Om tre dukar säljs på en utställning av 10,000, står det "Stor succés, ett flertal dukar ha funnit köpare!"

Jag skulle vilja se N. K. tala om succés om tre nåsdukar såldes per dag allt som allt!

"Men", invänder herr Svensson, "N. K:s varor är ju både trevliga och nödvändiga, under det att tavlor och skulptur är intetdera. Fabricerar man saker, som ingen klok svensk vill ha, ens om han finge dem till skänks, så får man stå sitt kast."

Jovisst. Det är så sant så.

*

När detta läses pågår Hemmets vecka som bäst med ett program, som lämpligen kan sammanfattas i: hur övervinna hemmets kris?

Att hemmet upplever en kris, en avfolkning, kan inte bortresoneras och Hemmets vecka tycks ha tagit till sin uppgift att försöka motverka detta faktum.

Inte sant, i alla frågor är man egocentrisk, ser händelser och ting från sin egen lilla speciella synvinkel?

Det är alltså ganska naturligt att jag utgår från mig själv, mig och mina barn, när jag försöker sätta mig in i frågorna.

Vi läsa alla med en känsla av värme och trevnad om gångna tiders hem. (I sanningens intresse måste det nog erkännas, att med gångna tiders hem mena vi i sammanhanget städse välbärgade hem.) Vi se framför oss allt husfolket samlade kring lampan, man läser högt, man diskuterar tidens frågor, man gör musik, en fridens, en förfiningens och sammanhållningens ande svävar över församlingen.

Jag tror att man gör klokt i att snarast möjligt erkänna att denna vackra syn hör till det förgångna, och att tidens hjul — tyvärr eller inte tyvärr — ej kan vridas baklänges.

Ett hem av den gamla sorten fordrade framför allt massor av ledig tid. Där måste finnas unga döttrar, som söta och behagliga inte hade annat att göra än sprida trevnad, hyggliga söner som utan oro för framtiden hade tid att ta sin examen med ro. Och varken söta far eller ändå mindre, bevare mig väl, söta mor fick ha huvudet fullt av affärer eller hushållsbekymmer. För det bärande i forna tiders hem var varken högläsningen eller musicerandet utan friheten från jäkt. Lika litet som man i telefonens och telegrafens tidsålder kan uppväcka den mångsidiga och konstfulla brevskrivningen från det döda, lika litet kan man, med den rådande hårda arbetskonkurrensen, återge människorna den gamla tidens ro och stillhet.

Det finns fler faktorer, behagliga och obehagliga, som bidraga till nutidsmänniskornas

flykt från hemmen: sporten, nöjeslivet och inte minst arbetslösheten och trångboddheten.

Om jag försöker tänka mig hur jag — vad livet än för med sig för mig och mina barn — skulle handla för att icke förlora dem, vet jag att det enda sättet är, att jag och hemmet går till dem, om de icke komma eller vilja gå till oss.

Jag ville inte tvinga dem att följa mig och mina intressen utan mig att följa dem och deras intressen. Så att det inte blir en oförenlig motsats mellan hemmet och världen. Hemmet är icke de fyra väggarna, möblerna och den ljumma atmosfären, hemmet är lojalitet, intresse och förståelse.

Drömmen vore, att världen bleve ett hem för alla. Inte att mitt lilla hem vore en befäst borg, skild av höga murar från dåligheten utanför, utan att ingen kvinna gäve sig någon levande ro förrän hela världen bleve en plats för hennes barn att bo i.

Jag ville inte, att mina barn skulle kunna känna frid och lugn, så länge massor av unga människor sakna hem; jag ville inte att de självelåtet skulle slå sig till freds med sin egen framgång, så länge massor av ungdom gå arbetslösa, utsatta för alla arbetslöshetens förskräckliga följder: håglöshet, hopplöshet, likgiltighet, förtvivlan.

Om hemmets vecka är den oansenliga början till en mödrarnas fackförening, omfattande hela jorden, icke bara det egna hemmet och de egna barnen, då är jag med på det!

En mödrarnas fackförening är kanske en väl optimistisk tanke, men utan optimism vart komma vi då?

*

Man har diskuterat i pressen den nya äktenskapslagen: vem den gynnar och vem den ställer till spektakel för. Kvinnan säger, att

det är så gott som omöjligt att i realiteten få någon rätt, mannen påstår att han blir flådd in på bara skelettet.

Om det också är sant, att människan inte ändrar sig mycket på en tiotusen år, så tycks hon emellertid ändra sig alldeles kolossalt på den korta tidrymd som i regel förflyter mellan förlovning och skilsmässa. Det är, att från ängel bli djävul på rekordtid!

Det finns en engelsk vers, som ganska finurligt uttrycker situationen. (Obs! *Woman* kan vid behov utbytas mot *man*.)

Oh, the gladness of a woman when she's glad!
Oh, the sadness of a woman when she's sad!
But the gladness of her gladness,
And the sadness of her sadness,
Are nothing to her badness —
When she's bad!

(O, en kvinnas glädje när hon är glad!
O, en kvinnas sorg när hon är sorgsen!
Men hennes glädjes glädje,
Och hennes sorgs sorg,
Är ingenting mot hennes ondskas —
När hon är ond!)

Ingen är så dålig, som när han skiljs. Få vi be om litet mera optimism, mitt herrskap.

*

Nu vill Lindhagen framför riksdagshuset resa ett monument. Ett mänsklighetens monument, som skulle symbolisera folkets längtan efter en bättre framtid. Monumentet skulle dessutom vara riksdagsmännen en evig påminnelse om deras plikt mot nationen och mänskligheten. Det är till att vara optimistisk, herr Lindhagen! För det första att tro, att någon skulptör hux flux kan åstadkomma ett monument, som uttrycker "folkets längtan efter en bättre framtid", för det andra, att han skulle kunna göra sina intentioner begripliga för ens ett fåtal, för det tredje att riksdagsmännen skulle vara bland detta fåtal och för det fjärde att tro att någon människa känner sig upplyft av det hon dagligdags har för ögonen!

Nej, kommer, genom något märkligt herrans under, ett monument verkligen till stånd, vilket besutte möjligheter att påminna herrar riksdagsmän om deras "plikter mot nationen", så sätt det för all del inte framför riksdagshuset! Ty detta eviga käx om plikterna måste väcka upprorsandan även hos den mest slumrande farbror. Blir Nationalmonumentet efter Lindhagens idéer, så sätt det på ett avsides beläget ställe, där det icke kan väcka förargelse!

Men framför riksdagshuset ska vi resa Bältespännaren eller den där gruppen med herrskapet som slåss med ormarna.

Ty tävla med Lindhagen i optimism, det kan vi ändå inte!

Vagabonde

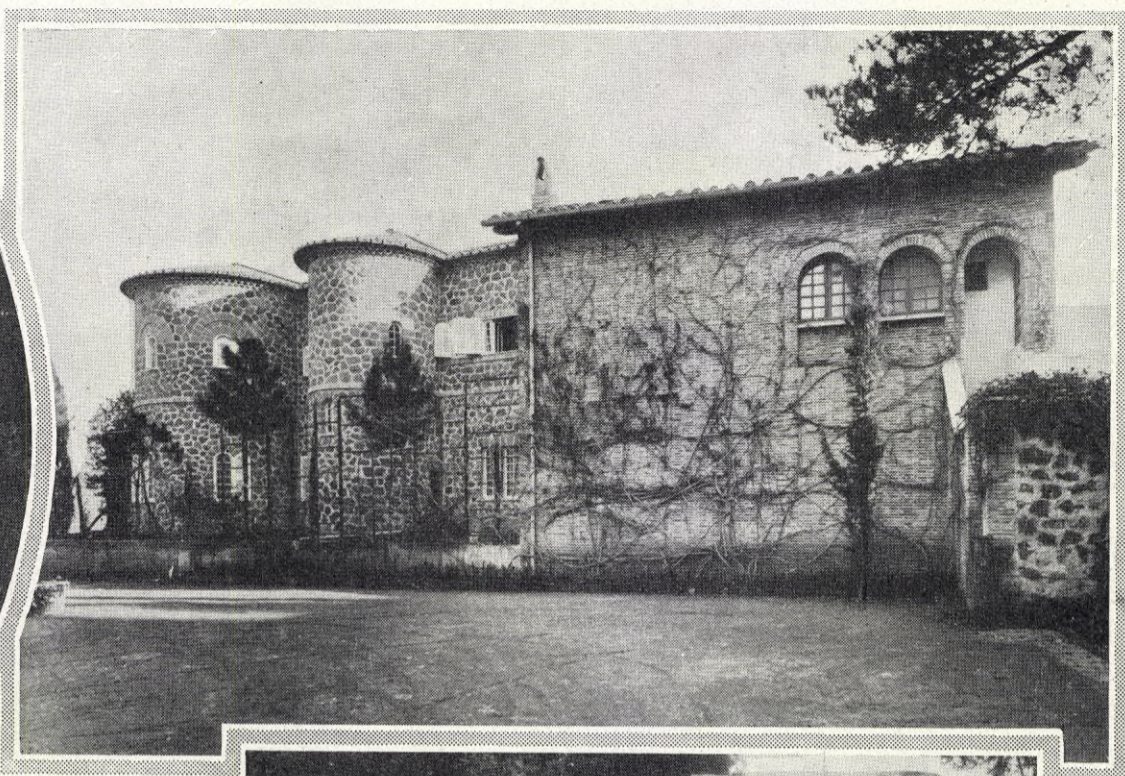
Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

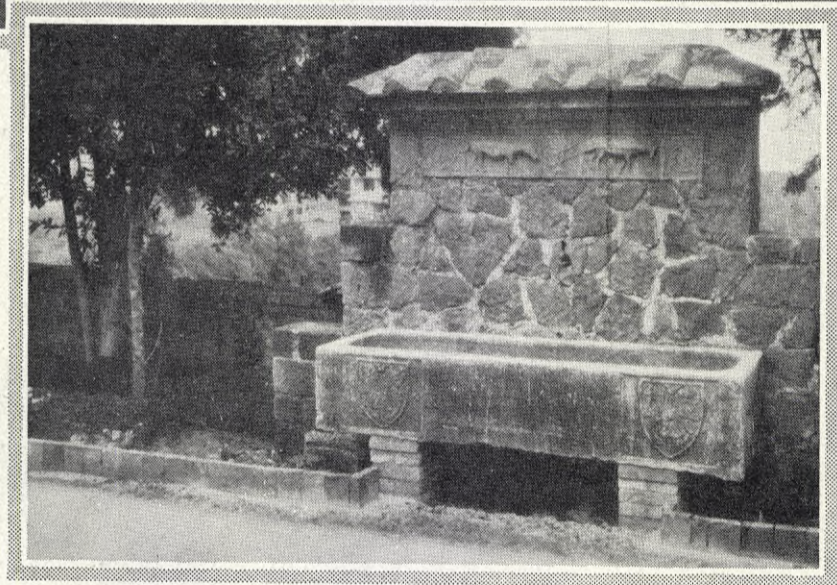
Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

HOS DROTTNINGEN I ROM

VILLA SUECIA DÄR SVERIGES DROTTNING NYLIGEN FLYTTAT IN
ETT BESÖK I DEN VACKRA NYINREDDA VILLAN.

Överst t. h.: Ut-sikt från övre våningen i Villa Suecia. — T. h.: Exteriör av Villa Suecia. — Nertill t. h. Detalj från trädgården.

NU BOR DROTTNING VICTORIA PÅ svensk grund i Rom, i den villa som förra våren här inköptes för hennes räkning, men som på grund av vidlyftiga reparationer ej förrän helt nyligen kunnat tagas i anspråk.

Villa Suecia — som den numera officiellt döpts till — är närmaste granne till den vackra Villa Anastasia, där drottningen sistlidna vinter hade sin bostad, men vars kontrakt ej gick att förnya av det enkla skälet att ägaren, prins Kristoffer av Grekland, ämnar vända tillbaka till Rom från sina irrfärder i Amerika och själv slå sig ned i sitt hem. Så grundligt hade emellertid drottningen förälskat sig i tystnaden och lugnet däruppe, att hon ej kunde tänka sig bo i någon annan trakt, och därför inköptes den närgränsande Villa del mandorlo.

I närheten av Roms zoologiska trädgård ligga dessa bägge villor, i en av stadens allra högsta och sundaste delar, i ett kvarter, där trädgårdarne mätts ut med slösande hand, och där det ännu finns bara en enda riktig gata och för resten lantliga vägar, på vilka gräset växer fritt. Till höger om Villa Suecia är det den grekiske prinsens boning befinner sig, till vänster ligger en villa som tillhör bägges ursprungliga ägarinna, baronessan Aliotti. De enda grannarna äro några i sitt tysta kloster instängda karmeliternunnor.

Ett fridfullare läge kan följaktligen ej tänkas, i synnerhet som villans huvuddel ej är vänd mot vägen utan mot trädgården. Utanför trädgårdsmuren stupar terrängen brant ned till några gröna ängar, där en och annan ko går på bete, men där levande varelser annars saknas.

Träder man in i villan, finner man likaledes överallt bekräftat, att dess höga ägare

är en konvalescent, som vill och måste få leva i absolut avskildhet och ro. Ombyggnaderna ha framförallt gått ut på att göra huset så praktiskt och bekvämt som möjligt.

Bottenvåningens ursprungliga stora salonger ha styckats sönder till mindre rum, köksdepartementet har ändrats om till bättre överensstämmelse med vad en svensk menar med modern ändamålsenlighet på detta område, en hiss har blivit inredd och en mängd bad och toilettrum, och värmeledningsrören slingra numera snart sagt genom alla husets väggar.

Sjuttio vad man på italienska kallar »locali» är det Villa Suecia omfattar, vilket, då »locali» äro även korridorer, kök etc. innebär inalles ett femtiotal boningsrum. Deras möblering, vid vilken i parentes sagt drottningen själv tagit en mycket direkt del, är smakfull, men ej heller den anlagd på ståt utan på praktisk hemtrevlighet. Från Sverige har den största delen av bohaget kommit, men en hel del också förts hit från Schloss-Mainau, och sedan ha luckorna fyllts ut genom allehanda inköp här i Rom.

Att rummen verkligen äro så många, får man svårligen intryck av från vägen,

men som sagt byggnadens huvuddel vänder mot trädgårdssidan, där den i hästskoform sluter om en fontänprydd gård, i vars ena hörn står det mandelträd, som gav den dess första namn, och som nu börjar beslöjas av vitskära blommor. I den vänstra av de bägge flyglarna är det drottningen har sina rum: en liten salong, ett skriv- och ett sovrum, alla tre badande i sol från arla morgonstunden, och sovrummet försett med en balkong, varifrån man bortom träd och ängar skymtar de egenomliga konturerna av Horatius' älskade Soracte.

Omedelbart under denna balkong breder sig trädgården och i den arbetas det nu för högtryck. I tämligen förfallet skick befann sig den såväl som huset självt, då det hela övergick i svensk ägo, men nu är ogräset borttröjt, och där planteras och sås med väldig iver. Våren är redan här med svensk sommarvärme och gyllene, doftande mimosaträd.

D. A. H.

**EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL**

ALLA SOM BAKA HEMMA
inse värdet av Ekströms Jästmjöl. Ju bättre brödet har jäst i ugnen, desto bättre, mera välsmakande och lättmjält blir det. Använd därför alltid Ekströms Jästmjöl.
— Cream-Phosphatpulvret med den underbara jäskraften.

E N B E S K H U S K U R

REFORMERA INTE TIDEN — REFORMERA DIG SJÄLV FÖRST.

OSEDLIGHETEN HAR ÅTER blivit populär! Efter att i ungefär femton år ha fått sköta sig tämligen själv och leva sitt föga uppmärksammade liv i det tysta, har den nu åter lyckats tillvinna sig allmänt intresse.

Jag minns den tiden då den förra gången var på modet. Då var det en professor som letade fram nakna vykort i cigarrbutikernas gömmor och begärde samhällets inskridande mot denna fara för ungdomen. En konsthandel uppmärksammades också på den tiden på grund av att den utställde konsttryck med alltför svala toaletter. Och Ranft ansågs utgöra ett verkligt hot mot den allmänna Sedligheten, dels därför att han gav en pjäs som behandlade intima äktenskapliga spörsmål, dels därför att han införde sängen på scenen. De kvinnliga linjerna voro på den tiden väl dolda och det verkade störande på moralen om en kvinna visade strumporna ovan vristen.

Sedan dess ha kvinnoben för längesedan slutat att inverka demoraliserande på den stora allmänheten. Ärkebiskopen och möjligen några andra undantag bekräfta endast regeln. Sängen på scenen är ingen sensation och äktenskapliga och utomäktenskapliga spörsmål, som alls inte kunde vidröras på den tiden, diskuteras öppet. Fröding skulle inte ha någon utsikt att få sina dikter konfiskerade nu. Det behövs ingen skald för att försvara nakenhetens skönhet, sedan alla dygdiga och värmande ylletröjor och stubbar och präktiga linessaker med tårtpapper och stärkta kragar och hemstickade strumpor fått vika för en handfull silke. Ingen förföljer längre de dekolleterade vykortet i en tid då mamma och syster och mormor och unga fröken dottern alla äro lika dekolleterade i vardagslag som i helg och den absoluta nakenheten förevisas på varenda lyktstolpe och plank i Stockholms stad och av själva Röda Korset. Jag tänker nu på de stora affischerna för utställningen Människan för något år sedan. Jag kan dock inte neka till att det chockerade mitt annars ganska härdade öga att under veckor dagligen behöva se detta verkligt avklädda människor framt blotta sig för kreti och pleti. Men det var kanske reminiscenser från min ungdoms och föregående tiders sedliga föreställningar.

Nu har som sagt Osedligheten efter år av glömska åter blivit populär. Så vitt jag minns var det borgarrådet för skolroten, som först satte fart på det hela, då han övertog även barnavården i staden, och fick hand om den fallna ungdomen upp till 18 år. Hans patentmedicin mot det sedliga förfallet hette Upplysning. Föredrag för barn och framför allt föräldrar i sexuella frågor. Som bekant försöktes upplysningsmetoden av ormen redan i paradiset på Adam och Eva, då

Av de ständiga anfallen av olika slag mot vår tids omoral och av samhällsreformatorernas mediciner för moralens höjande har stadsfullmäktigen fru Brita Juhlin-Dannfelt inspirerats till några reflektioner, som utmyнна också i en ordination av medicin. Men det är en medicin, som tyvärr kommit lite ur modet, tycks det. Vi tro att det är nyttigt med en påminnelse om den.

han bjöd dem äta av kunskapens träd och lärde dem skillnaden mellan gott och ont. Alla reflektioner överlätas åt läsaren.

Sedan började ärkebiskopen intressera sig för osedligheten särskilt i Roslagen och för dess yttringar över hela landet i form av för korta kjolar och skilsmässor. Dekolleteringen uppifrån, som påven lägger sådan vikt vid, tycks han inte anse vara så vådlig. Enligt ärkebiskopen bör man kunna höja Moralen genom att förlänga kjolarna och de olyckliga äktenskapen.

Så var det en pastor som upptäckte osedlighet i Tobaksmonopolet och gick till strids mot klädlyx och utomäktenskapliga barn.

Även den Ekmanska regeringen har visat

intresse för Osedligheten. Det är klart, att den har funnit Osedligheten i sällskap med Spritdjävulen, men även te och bakelser kombinerade med dans på offentliga lokaler ha ådragit sig regeringens uppmärksamhet såsom omoraliska. Regeringen har dekretat, att man skulle kunna locka Osedligheten in på andra stigar genom att förbjuda offentlig dans på restaurangerna till förmån för de bl. a. i Danmark livligt frekventerade hemliga nattklubbarna.

Sist men inte sämst har också Pastor primarius funnit orsaken till osedligheten i vår tid: fränskilda få gifta om sig! Bote-medlet mot tidens omoral blir alltså att kyrkan förvägrar fränskilda att viga kyrkligt. Det är i sanning att ställa kyrkan mitt i byn. Jag föreställer mig att varken Upplysning eller längre kjolar eller dansförbud skulle vara av nöden, om denna reform genomfördes.

Pastor primarius har också fått instämmande från olika håll. Så vitt jag kunnat se dock mest från sådana, som aldrig använt sig av kyrkans medverkan till intimare förbindelser.

Jag minns en gång, då vi talade om Strindberg och hans många äktenskap, hur en nära bekant till honom tog Strindberg i försvar och förklarade, att hans äktenskap egentligen voro ett utslag av hans sedliga renhet: Strindberg avskydde lösa förbindelser. Han ville vara gift med den kvinna han levde tillsammans med.

Det ligger något i Pastor primarii tankegång att kyrkan kan straffa folk med att inte vilja viga dem. Inte modernt frigjort folk, för de bry sig inte mycket om vigseln, tror jag. Men gammalmodigt hederliga, djupt sedliga och religiösa människor — de där som kyrkan skulle ha intresse av att behålla som sitt och samhällets salt — dem kan prästerskapet nog tillfoga ganska kännbara lidanden genom att stöta dem ifrån sig såsom orena efter en skilsmässa.

Ack ja! suckar läsaren. Det är ingen konst att kritisera även herrar samhällsförbättrare och deras patentmedicin. Men är ni själv nöjd med allt som det är? Eller har ni också någon patentmedicin att bjuda till Sedlighetens höjande?

Jag svarar: Jag är icke nöjd. Min medicin är en urgammal huskur, lite besk och bitter. Den kan inte bjudas andra utan intas av var och en själv, då han längtar efter renare seder och högre moral. Den heter självdisciplin, personlig, andlig och lekamlig renlighet, arbetsglädje, glad och god vilja, trofasthet och gudsfruktan...

Jag hör redan, hur läsaren fnyser föraktfullt. Det är en löjligt gammalmodig idé, att man skall reformera sig själv. Det är klart att det är mycket trevligare och bättre att reformera samhället och de andra syndarna! Säg någonting roligare!

BRITA JUHLIN DANNFELT.

Iduns monogramtävlan

har rönt livligt intresse från läsekretsen och en mängd värdefulla bidrag ha insänts. Det är dels prov på gamla tiders tålmodiga handarbetskonst, dels på monogrammod av i dag. I Iduns nästa n:r meddelas resultatet av prisbedömningen, varom alla tävlingsdeltagare och textilintresserade härmed underrättas.

Fröken Vera Stjernstedt, dotter till generalsekreteraren i Svenska Röda Korset, majoren, frih. Erik Stjernstedt. (Jäger, hovfoto.)

Kemisk Tvätt

utföres förstklassigt vid
A.-B. NYA BLÅ HAND
Söder 334 26. Postadress: Liljeholmen. Liljeh. 23.
BUTIKER: Holländaregatan 13. Tel. Norr 4633; Birger Jarlsgratan 7.
Tel. Norr 125 09, Riks Tel. 5373; Brännkyrkagatan 2. Tel. Sö. 334 39;
Hornsgatan 17. Tel. Sö. 301 35; Anna Wålhjält, Skolvägen, Ålfsjö.

FYRTORNETS KONSERVER

För säsongen inlagda
GRÖNSAKSKONSERVER
såsom Nässelkål, Spenat, Blomkål, Brysselkål
samt Ärtor i högfin kvalitet rekommenderas.

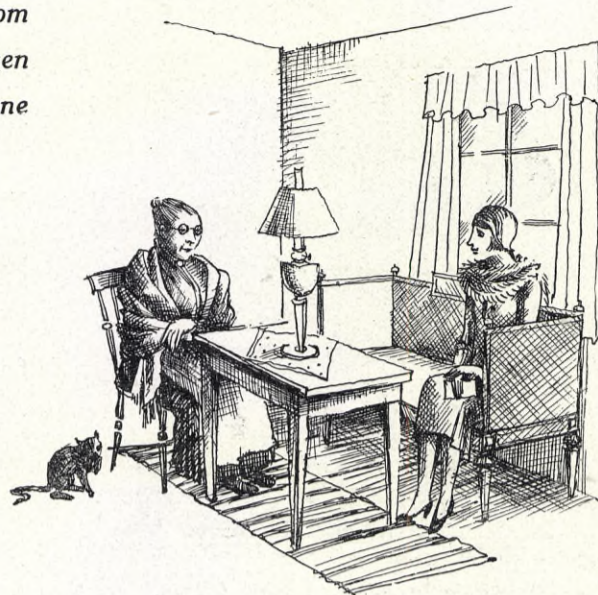
H J Ä L T A R I D E T T Y S T A

Linnéa som vid 12 års ålder sköter hela sin förfallna familj och ägnade henne och sitt fattiga hem. *Trotjänarinnan som försörjde sin Fröken och hela sitt liv.*

G. CLASON.

Iduns uppmaning till läsekretsen att insända skildringar av hjältar i det tysta har livligt hörsammats. För dagen införa vi två bidrag — man känner något av andakt vid mötet med dessa kvinnogärningar. Hittills ha förresten alla bidrag hyllat kvinnliga hjältar, men även om "Damernas egen" naturligtvis gärna ser dem, så vilja vi påpeka att manliga hjältar inte äro portförbjudna i våra spalter. De äro lika välkomna där som i verkligheten.

G. C. LASON

I MIN KLASS SITTE EN LITEN flicka. Hon är 12 år och har ett ansikte som en gumma. Hyn är grå, ögonlocken svullna och håret ovårdat. Hon är mager och kantig. Hon är en produkt av generationers dåliga urval, av generationers arbete i förskämd luft. Hon ser ut som en planta utan sol, utan näring, utan kärlek. Utpinad, utarbetad, utvakad, likgiltig och eländig gäspar hon sig igenom timmarna.

»Linnea», säger jag, »var äro talen du skulle räkna?»

»Jag hann inte», säger hon.

»Linnea», säger jag, »varför kan du inte läxorna i dag heller?»

»Jag hann inte», säger hon.

Nej. Jag vet det. Hon hinner inte. Hon kommer aldrig att hinna.

»Linnea», säger jag, »har du inte sovit i natt?»

»Jag hann inte», säger hon. »Bädda på bänken», säger jag till en av de andra.

Hon bäddar, som hon gjort så många gånger förr, med varma kappor, mjuka kappor, fula kappor och vackra kappor, som villigt räckas henne av hjälpsamma händer.

Linnea ser upplivad ut. Om fem minuter sover hon. Sover djupt, sover gott, sover länge. Och lektionen går vidare.

Här är hennes historia.

I ett rum innanför gårdens tvättstuga bor hon. Där lever hon med sin far (om han nu kan kallas far) med sin mor (om hon nu kan kallas mor) och tre syskon, som äro yngre än hon själv.

Fukten rinner på väggarna, möblerna mögla i hörnen och råttorna pipa under golvet. När det regnar, faller gips ned från taket i de sovandes ansikten.

Det berättade Linnea själv en dag i skolan.

»Fröken» sa hon, »jag bor i ett sånt livat rum.»

»Hur så?» sa jag, och klassen såg nyfiken ut.

Linnea skrattade. Det var inte ofta, det hände.

»Jo», sa hon och strålade över hela ansiktet, »rätterna piper hela natta o' i morse va' ja' alldeles vit i syna, när jag vakna. De' va' från taket, tillade hon, när klassen såg dum ut. Alla skrattade, och Linnea

var dagens hjälte. Det var både första och sista gången under 4 år.

Hennes far är en buse, och hennes mor är en slamsa eller något ännu värre. Han har varit på Svartsjö, och hon har varit i Landskrona. Han arbetar en tid, super en tid, bränner en tid och är i delo med polisen. Hon dricker kaffe, skvallrar och är otrogen.

Linnea sköter hemmet. Skurar, tvättar, kokar kaffe, potatis och bakar bröd. Så uppfostrar hon barnen. Hon uppfostrar dem. Hon gör det, och hon kan det.

Hon, som är skapad av laster och synder, av brännvin och kaffe, är en karaktär. Hon kan skilja på rätt och orätt.

Hon stjal inte. Det kom bort en krona i klassen. Linnea hade inte tagit den. Klassens mest firade och finaste flicka hade den i sin lacksko. Varför tog inte Linnea den? Hur kunde hon låta bli? När hennes far suttit inne för tredje resan. När hon aldrig har ett öre att köpa gott för.

Hon ljuger inte. Varför gör hon inte det? När modern är kvarterets största och mest levande skvallerkrönika. Hon springer inte ute med pojkar. Varför gör hon inte det? När modern löper.

I stället sköter hon hemmet.

Hon vet mer om livet än många vuxna. Hon vet allt, som hon inte borde veta.

Hon har stått på gatan en mörk natt med de tre mindre syskonen och väntat på att hennes druckne far skulle sluta att leka med förskärarkniven och gå och lägga sig. Den natten var modern hos en annan karl.

Linnea berättade det dagen därpå med ett underligt och gammalt ansikte.

Till syvende och sist. Hon är den största hjälte jag känner. Ty hon har kärleken. Skolan har erbjudit henne ett nytt hem ute på landet. Men hon kan icke taga emot gåvan. Hon har sagt: »Nej, tack, fröken». Hon kan icke lämna de sina.

Hon är den om vilken det står skrivet i böckernas bok: »Han fördrager allting, han tror allting, han hoppas allting, han tål allting. Kärleken upphör aldrig.»

ESTER LINDIN.

NÄR JAG FÖRSTA GÅNGEN TRADDE inom hennes dörr, visste jag, att jag där skulle finna en åldring i behov av hjälp. Inte hade hon själv bett någon om en sådan, men man hade ändå anmält henne till en förening för de gamlas väl.

Rummet, som jag kom in i, väckte min förvåning med sin minutiösa ordning, de stärkta gardinerna, den lilla gustavianska soffan, en gammal byrå, samt några andra saker, som tycktes hava sett bättre dagar. Så blev jag än mer förvånad, när jag efter en stunds samspråk lyckades locka fram några drag ur den lilla prydliga nittioåringens strävsamma liv. Som relativt ung kom hon i tjänst hos en ensam dem av gammal adelsfamilj. Lönen var omkring 50 kronor om året, vilket den tiden ansågs bra betalt. Efter åtskilliga års trogen tjänst, blev hon plötsligt sin sjukliga matmors enda stöd, när denna förlorade hela sitt ärvda lilla kapital, och lindrigt sinnessjuk stod helt medellös, utan hjälpsamma släkt.

Nu började den gärning, om vilken de flesta aldrig hade någon aning. Trofast och storsint strävade hon år ut och år in för sin »Fröken», utan tanke på sig själv. Under de gångna åren, hade hon på sin lön sparat några hundra kronor, och på detta lilla kapital, plus den förtjänst hon kunde få genom att kl. fyra på morgonen sätta sig i vävstolen, uppehöll hon hemmet, utan att »Fröken» visste om, att hon själv var utfattig! Och inte bad man någon om något! Tycker någon det skulle gått an! Inte skulle »Fröken» velat det, om hon haft sitt klara förstånd och vetat hurudan ställningen var!

När »Fröken» dog, var hennes tjänarinna för trött och för gammal att söka sig nytt arbete. Några möbler fick täcka utgifterna vid begravningen, resten av det hopsmälta boet fick hon ära.

Hur det sedan gått att draga sig fram? Ja, nu har hon folkpensionen, som jämte virkning ger ett nödtorftigt uppehälle. Ett uppoffrande har hela hennes liv varit! Tyst som hela hennes stora gärning var, är nu hennes ensamma ålderdom. Hon skulle säkert bli djupt generad, om hon visste, att jag dragit henne fram i ljuset.

KARIN JUEL.

CAP
Pom-Pom

Yppersta kvalitetschoklad i
Palmery och Mjolk
i originalaskar à
1 krona (170 gr.) • 50 öre (80 gr.)

STUDENTSKAN PÅ LUFFARSTRÅT

EN PIGG FLICKA SOM VANDRAT FRÅN YSTAD TILL HAPARANDA.

Luffarkandidaten Bengta Olsson.

BEGREPPET »GENTLEMANNALUFFARE» är ganska okänt i Sverige. I Amerika lär man känna bättre till det — det är sedan Jack Londons tid mycket vanligt att en ung journalist eller författaryngling ger sig ut som »tramp» för att studera luffarlivet och skriva en bok eller en artikelserie om det.

Nu har emellertid en svensk studentskajournalist gjort försöket och hon har det senaste året genomströvat Sverige mellan Ystad och Haparanda till fots och på skidor. Käck tös! Bengta Olsson heter hon, är norrländska och student 1926. Det var just mot slutet av hennes trampetid — i januari i år — jag träffade henne i en kustby inte så långt från Haparanda, dit hon var på väg. En affisch i samhällets bokhandel visade mig på henne: en vandrande studentska ger på lördag en enkel aftonunderhållning i samskolan, stod det, och den

En och annan glimt har syns i spalterna om en studentska på luff genom Sverige. Här presenterar Idun den unga damen med det ganska originella påhittet litet närmare — vad månne bli av en studentska med sådan ruter i sig?

vandrande studentskan var just Bengta Olsson. Hon kom på lördagsförmiddagen, blåögd, ljushårig och »inte ett dugg trött» av en fyramilsfärd på skidor. Nu skall jag be att få ge henne själv ordet.

— Jag tänker bli journalist, förklarade fröken Olsson, och då tyckte jag att det var lämpligt att först lära känna mitt land litet — för resten kommer jag att skriva en bok om mina färder också. I somras gick jag till fots — i vinter har jag åkt skidor. Jag har tagit vägen längs kusten runt södra Sverige och sedan uppför hela norrlandskusten. Dessutom har jag varit en tur över i Norge. Naturligtvis tar jag gärna hjälp med någon bil eller skjuts om det bjuds — det tycker jag att till och med en luffare kan ha tillåtelse att göra. Men mest har jag naturligtvis använt apostlahästarna. Det är ett billigt och bra sätt att färdas om man vill se de bygder man passerar ordentligt, fast det går ju inte så fort. Fyra—fem mil om dagen ungefär brukar jag åka på vintern när jag använder skidorna.

— Och kollegerna?

— Ja, ibland träffar jag ju på »riktiga luffare, och det får jag säga till deras beröm att de äro både vänliga och hjälpsamma. Mer än en gång har jag fått hjälp att bära ryggsäcken av »riktiga» luffare och aldrig ha de varit på något sätt obehagliga mot mig.

Kostnaderna för mitt luffande betala mina uppläsningssaftnar, då jag brukar berätta episoder från färden, läsa dikter, sjunga visor och berätta bygdemålshistorier — och

så en liten bok om skolminnen jag skrivit som jag säljer där jag går fram.

— Bor ni i gårdar och stugor eller hur ordnar ni för resan?

— Ja, bostad får lämpa sig efter de lokala förhållandena. Ibland bor jag på gästgivargårdar och hotell, ibland i bondgårdarna. De är nästan alltid så vänliga och gästfria, landsbefolkningen. Ibland får jag betala ett par kronor för kost och logi i en gård, men ibland vill de inte ha något betalt alls. Maten slarvar jag nog rätt mycket med — det händer ofta att jag mest lever på smörgås, både för att det inte finns någonstans där man kan få gå till dukat bord och av ren oförtagsamhet. En luffare har litet svårt att hålla regelbundna måltidstimmar.

— Och från Haparanda ämnar ni er...?

— Hem till Sundsvall per järnväg och sedan så småningom till Stockholm som pennskaft. Jag har luffat ungefär ett år nu och sett en hel del av vårt avlånga land, så jag får väl sluta med luffarlivet snart. Men roligt har det varit för det mesta — kanske litet ensamt ibland när jag suttit på ett tråkigt hotellrum i en främmande stad eller när jag blivit tvungen att skida eller traska sedan det blivit mörkt någon kväll. Att luffa landsväg genom en skog ensam en mörk kväll känns verkligen en smula kusligt, men det går det med, fast jag försöker helst komma fram till min bestämmelseort medan det är dagsljus.

Följande morgon bär det vidare i tjugugraders kyla med ryggsäck och skidor och blåblick under linhåret. Och inte utan en viss känsla av avund inför en sådan spänstighet står jag vid grinden och viftar farväl och lycka till åt den lilla »luffarkandidaten».

K. P.

S K O L B A R N A V I D A G

Ritstiftet är flitigt i bruk hos Iduns läsekrets sedan vi utlyste vår teckningstävlan över motivet: skolbarn av i dag. Man har god blick för det förhoppningsfulla Sveriges typ, dess små egenheter, svagheter, arbete och hobbies. Naturligtvis blir det

mest hobbies, ty de äro roligast och tacksammast att rita av. Här ovan ses en provkarta ur högen av teckningsbidrag. Lisbet Jobs tecknar två ungdomar på promenad efter skolan, sign. S. S. tycker om charleston och sign. E. M. (otydlig sign.) har sinne

för la mode och ritar en ung skoldam, som pudrar sig, och sportfolk med »baskisar». Tävligen står alltså öppen — 25 kr. i pris för bästa teckningen och 5 kr. för varje införd.

Pröva

Tuppens Zephyr

och Ni köper ingen annan.

Drick **Champis**

RING bryggerier och vattenfabriker.

överallt —
men begär
det kallt!

FLICKOR SOM VILJA LEVA FRITT

OGH TVÅ FRANSKA FÖRFATTARINOR
MED FRAMGÅNG

Suzanne Normand.

Lucienne Favre.

Idun vill söka hålla sina läsarinor, som vi förmoda äro litteraturintresserade, underkunniga om nyheterna inte bara på den svenska bokmarknaden utan även på den utländska. Ofta få vi förfrågningar från läsekretsen för valet av nutida romanlitteratur på originalspråket. Säkeri skall det då intressera Iduns läsarinor att få lära känna två nybakade franska författarinor, vars böcker just nu äro på allas läppar i Frankrike och föremål för livlig diskussion. Deras alster komma väl hit vad det lider.

FRANKRIKE ÄR ETT LAND DÄR ingen republikansk politiker med aktning för sin ställning skulle vilja tillerkänna kvinnan politisk rösträtt — och ännu mindre rätten att väljas in i kammare eller senat. Det hindrar inte kvinnorna att mer och mer kämpa sig fram till likställighet.

Det är nu många år sedan Ann Evans måste ge ut sin roman under pseudonymen George Eliot. Kvinnorna kunna skriva under egna namn. Och de som begagna sig av den rätten äro legio. Frankrike har många författarinor. Man förnekar inte längre det svaga könet rätten att leva — men har det rätten att leva självständigt? Det är en fråga, som debatterats livligt i en del kvinnoböcker, som utkommit de senaste åren i den franska bokmarknaden, men ingen har gått tillväga med samma skärpa och oräddhet som den unga Suzanne Normand.

Redan titeln på hennes bok är en krigsförklaring: Fem Kvinnor på en Galär (Cinq Femmes sur une Galère). Fem unga kvinnor vilja leva självständigt. De komma från en borgerlig miljö, ha god utbildning och borde ha alla chanser att lyckas. Men de vilja inte bara förtjäna sitt eget uppehälle, de vilja även ha fri kärlek (ett problem man skulle tycka vara förlegat, men som synes vara brännande aktuellt än i dag inom fransk feminism) och därmed mena de rätten att älska en man, utan att behöva binda sig. En av de unga flickorna, Laure, försöker sig på journalism, en annan är korrekturläsare på ett förlag, en tredje privatsekreterare. Den som möter de största svårigheterna i sitt arbete är Laure, för hon måste kämpa mot maskulin konkurrens, men de andra ha det inte stort bättre. Lönen räcker aldrig till slutet av månaden. Efter att ha köpt en ny hatt och några rosor den femtonde, finns det tillräckligt kvar för att äta torrt bröd till den trettonde. Friheten har sin charm — i början. Det är dystert att bo på hotell och laga sin mat på ett spritkök. Man är nästan husvill. Och så småningom blir charmen till en leda, man vantrivs.

Men det var inte bara det egna livet, de unga flickorna ville leva. De ville också smaka på den fria kärleken och det kapitlet av deras tillvaro är kanske bittrare än något annat. Är det bara otur eller kanske ödets skickelse, att de förälska sig i

gifta män? Deras kärlek är oegennyttig och självupppoffrande, men männen taga här mer hänsyn till hustrun än till älskarinnan. Hustrun har man gett sitt namn, henne kan man gå ut med. Älskarinnan träffar man i smyg, stjäla sig till några gemensamma stunder och ber henne vara försiktig med brevskrivning. Ständigt jäkt, evig ångest — det är verkligen en trist »fri kärlek». Så småningom märka de ensamheten och tomheten i sin tillvaro — men de ha alldeles för mycket känslor och ett par alltför solida principer. En av dem håller inte ut längre och går och gifter sig. De andra fortsätta modigt den ojämna kampen mot livet, mannen och samhället.

Det är inte en litterär roman som Suzanne Normand skrivit, även om stilen är vårdad, det är mera ett journalistiskt reportage. De problem hon behandlar äro heller inte nya, men hon har likväl fått fram något av äkta och upplevat i miljöskildringen, några ensamma flickor som leva ett monotont och fattigt liv, en tillvaro där ljuspunkterna äro sällsynta och kampen för maten och kärleken aldrig lämnar en minuts vila.

Lucienne Favre är av annat skrot och korn än Suzanne Normand. Se på hennes små plirande ögon. Lägg märke till slugheten som lurar i blicken. Hon är inte rädd för livet. Inte för manfolk heller. Om en tjuv skulle komma in i hennes våning nattetid, ropar hon inte på hjälp, utan tar honom helt enkelt i kragen och kastar ut honom genom fönstret. Det är en karlakvinna, som man säger när man vill berömma en representant för det svaga könet.

Babel-Oued heter hennes första roman, som höll på att bli prisbelönt förra året. Det är en drastisk skildring av det spanska kvarteret i Alger.

Hennes nya roman, *Mannen bakom Muren*, (L'Homme derrière le Mur) som just utkommit och som väckt oerhörd uppmärksamhet ställer henne med ett slag bland Frankrikes främsta nu levande kvinnliga författare.

Miljön är alltjämt i Alger, men denna gång inte i det spanska kvarteret, utan ute i själva stora staden. Boken börjar som en detektivroman: fyra män begå ett mord.

De diskutera redan om bytet, då en av dem plötsligt försvinner. De övriga tre bli häktade nästa morgon. Den fjärde, fransmannen Julien, har gömt sig bakom en mur. Han ligger i feber de första nätterna och i ett av sina anfall gömmer han undan skatten, han stulit. När han frisknar till, börjar han vidtaga mått för att fly från staden, men han finner inte skatten. Han beslutar sig för att stanna bakom muren tills han återfunnit den. Efter en kort tid driver hungern Julien ut ur hans gömställe. Han går på upptäcktsfärd och finner att han befinner sig på ett slottsområde, ganska vidsträckt och mycket vilt, som likväl är bebott. Det är en underlig tillvaro Julien för bakom muren. Han smyger sig fram till huset om nätterna och stjäla höns och ägg. En av invånarna i huset, en engelsk målare, överraskar honom en dag helt naken vid bäcken, men gömmer sig bakom ett träd och skisserar honom — i stället för att köra ut honom. Men så stjäla han pengar i huset... Det börjar osa hett om honom. Man anar hans närvaro. En dag tror han sig vara upptäckt, han hör steg och Julien gör sig beredd att fly. Se — där hängde skatten i ett träd! Men han hör steg igen, försent. Han måste fly hals över huvud. Julien hoppar över muren och döljer sig i Alger tills nästa morgon. Polisen vet inte att han finns till och han kan i lugn och ro ta flygmaskinen till Toulouse — men, men han har våldsamma smärtor i kroppen. Det går över tänker han. Hem till Frankrike, bort från Nordafrika och Alger. Om sex veckor bli medbrottslingarna halshuggna. De avundas säkert Julien... Men de veta inte att han blivit förgiftad av brunnsvattnet bakom muren, att han har tyfus — och tre veckor att leva.

En stark bok. En kraft, en energi utan like. En psykologisk skärpa och en känedom om miljöer och människor som slå en med häpnad, när man tänker på att de ägas av en mycket ung kvinna. Man kan kritisera vissa detaljer, men man måste böja sig för Lucienne Favres talang — den är obestridlig. Om ett par år — kanske redan i år? — kommer hennes namn att vara på allas läppar. Det blir en populär författarinna. Och en karlakvinna.

VICTOR VINDE.

Man tager
TOMTENS SKURPULVER
till all rengöring

Man tager
TOMTENS TVÄTTPULVER
och får bländande tvätt

LÖNAR DET SIG ATT VARA TROTJÄNARINNA?

VAD TROTJÄNARINNAN HAR ATT RÄKNA MED SOM UPPMUNTRAN OCH UNDERSTÖD
PÅ GAMLA DA'R

KURIOSITETER OCH NUTIDSREFORMER.

NU I HEMMETS VECKA skulle man kanske kunna ägna en tanke åt den hemmets stödjepelare, som kallas trotjänarinnan.

Men finns hon verkligen kvar i denna vrånga tid? Har inte tidsandan med sitt jäkt och sina krav på social likställighet dödat henne, så att hennes ätt utloknat med den sista fotogenlampan? Man hör ofta farhågor uttalas därom.

Trotjänarinnan ökar i antal, det är den överraskande upplysning vi få av sekreteraren i Sällskapet till dygdigt och troget tjänstefolks belönande. Sedan 1901 har antalet ansökningar om belöningar varit i stadig och långsamt stigande. De ansökningar, som varje år inkomma till denna förening uppgingo förra året till 540 och i år ha de varit något flera.

Illusionen om trotjänarinnornas ökade antal böra vi inte tillåta att någon krossar, inte ens meddelandet att sedan Stockholm inkorporerat en del grannkommuner, finns möjlighet för flera att söka sällskapets belöningar.

Om nu någon skulle aspirera på att bli trotjänarinna på grund av denna förmån, så låt oss genast avråda. För hundra år sen, då penningvärdet var ett annat och uppfattningen av ett »tjänstehjons» skyldigheter och rättigheter i samhället högst olika mot nu, fastslogs belöningsbeloppet och kvarstår alltjämt. Men en trotjänarinna med självaktning känner med sig, att hennes värde varken förökas eller förringas, om hon tar emot en 10 eller 15 kronor som ett slags erkänsla eller som man tar emot en liten present. Att vara trotjänarinna är att inneha ett ansvarsfullt ämbete, som man förutbestämts till, liksom snillet är fött med sina gåvor. Annars vore sällskapet med det långa, gammaldags klingande namnet med sina belöningar någonting orimligt, för att inte säga löjligt.

Sällskapet till dygdigt och troget tjänstefolks belönande stiftades för hundra år sedan i år till åminnelse av sedermera Karl XV:s födelse. Prinsen föddes visserligen den 3 maj 1826, men föreningen konstituerade sig icke förrän två år senare. Den har ända från första stunden stått väl hos kungligheten och fick vid starten en penninggåva av Karl Johan som också blev hedersledamot. Även nu räknar den kungliga medlemmar. I dess stadgar kan man läsa sig till forna dagars stränga men också patriarkaliska uppfattning. Man trodde verkligen på allvar då att man genom belöningar på 10, 15, 25 kronor skulle uppmuntra och underhålla »dygd, sedlighet, ordning, omtänksamhet och arbetsflit hos tjänstefolket i huvudstaden.» Minst 15 år måste den, som söker en belöning, ha tjänat i samma familj. Även manliga anställda ha rätt till dessa belöningar, men hur det nu är, har man mest kommit att tänka på trotjänarinnorna i detta sammanhang, därför att de förekomma talrikast.

Frågan om våra hembiträdens lott på deras ålderdom har tagits upp till diskussion i Idun tidigare. Den är inte lätt att lösa och ständigt lika aktuell. Då vi här nedan påpekat ett par institutioner för de gamla tjänarinnorna, den ena det 100-åriga "Sällskapet till dygdigt och troget tjänstefolks belönande", den andra "Stiftelsen för gamla tjänarinnor" har det skett för att fullfölja diskussionen och för att i någon mån nu under hemmets vecka stimulera intresset för de gamla tjänarinnorna. Artikeln ger upplysning om både kuriositeter och nutidsföretag.

Även smärre livräntor kan föreningen numera utdela på grund av donationer, som under årens lopp kommit dem till del, och ur en viss fond utgå belöningar av ända till 50 kronors storlek. Varje år måste ansökan om belöning förnyas, men har man en gång fått den, återkommer den till döddagar.

Hur mångårig tjänst kan man då räkna med? Gränsen nedåt är ju 15 år i samma familj. Den äldsta har varit 79 år, blir svaret. — Så gammal, säga vi, men tagas genast ur villfarelsen. Här är inte fråga om ålder utan om tjänstetid och 79-åringen var i själva verket bortåt 90. Hon hade börjat som barnflicka och dragit sin blivande matmor i barnvagn. Sen följde hon släkten i flera generationer. En annan har 60-årig tjänst bakom sig. Nu till 100-årsdagen kommer det att bli en särskild festlighet, så att då få trotjänarinnorna säkert njuta av både kunglighet och kaffe.

Vi ha alltså bibringats den utan tvivel riktiga föreställningen, att det endast i Stockholm med omnejd finns åtminstone 600 trotjänarinnor. Det är en vacker siffra, den talar inte om någon upplösningstendens hos hemmen. Även hem, som ekonomiskt inte stå på alldeles bergsäker grund, ha ibland förmånen att räkna en trotjänarinna till sina inventarier. Vi veta genom föregående diskussion i Idun, att det många gånger är bekymmersamt för hemmen att

Seconda primavera.

Seconda primavera! Är det så att hjärtat ännu går mot vårar blå?
Skall vårens oro med sin kvalda vända ånyo upp ur hjärtats kamrar stånda?

Seconda primavera! Skall jag gå att möta dig bland vårens sippor små?
Skall jag med ömma, heta händer giva dig vårens gyllne, nyutsprungna viva?

Skall sedan allt bli mörkt och tomt och kallt?
Vad kan jag ge som ej får ge dig allt...
Ett ord, en flyktig kysst och vårens viva?
Med brottets farkost vill ej bort jag driva.

Seconda primavera! Låt mig få ren och oskärad från ditt hjärta gå.
Kanhända skall då ur vår vemodsvända en oförgänglig livets ros uppstånda...

MAI HIRDMAN.

sörja för sina goda och trogna tjänare. Hembiträdernas ålderdom ser otrygg ut, då det inte finns något annat för dem att falla tillbaka på än folkpensioneringen, åtminstone i många fall. Med rätta har hembiträdesföreningen tagit upp frågan och Husmödrarnas riksförbund likaså. Men båda parterna klaga: så länge varken husmödrar eller hembiträden tillhöra stora samman-

slutningar, som kunna uppträda och organisera sig in corpore, är det omöjligt att komma någon vart.

Man måste dock erkänna att från enskilt håll är något gjort för de utslitna trotjänarinnorna. Stiftelsen för gamla tjänarinnor i Stockholm har sedan 1914 sitt eget hus, där det finns plats för omkring 100 pensionärer. Dessutom disponerar föreningen fonder till pensionering av tjänarinnor. Det faller av sig självt att hemmet ständigt har en packe ansökningar från dem, som vilja komma dit. Det är hemtrevliga rum i ett stort modernt hus, där de gamla, som äro friska eller åtminstone något så när arbetsföra själva få laga sin mat i därtill i varje våning inrättade gaskök. De, som inte orka, få måltider genom stiftelsens försorg. En del av de äldsta ligger till sängs, och vid sjukdomsfall finns en välförsedd sjukavdelning. Den allra äldsta är 92 år och barn på nytt, men ett gott och snällt barn. Sen finns det varierande åldrar ned till 56 år, som är gränsen nedåt. De små vithåriga gummorna äro så prydliga, deras rum så väl hållna, att man tycker sig se de »bättre hus», där de tillbragt största delen av sitt arbetsamma liv. Några ha ännu arbetskrafter kvar och kunna gå bort i familj till lättare arbete någon gång då och då. De flesta ha kontakten kvar med de familjer, där de skänkt sin bästa arbetskraft. Hemmet gör sannerligen ett intryck av fridfull ro för ålderdomen, och vi höra, att sänjan aldrig på allvar störts. Det betyder nog också något, att dessa gamla under många år vant sig vid att i familjerna lotsa sig fram mellan svårigheter, som alltid finnas, där olika människor med olika lynnen skola gnidas mot varandra. De äro avslipade, de flesta, det hör liksom med till trotjänarinneskabet.

Om man beräknar att ett hundratal få bo i hemmet och ungefär lika många få mottaga pension därifrån, men själva skaffa sig bostad på annat håll, så blir det inte stor procent av alla de i husligt arbete anställda i en stad av Stockholms storlek. Idun har förut i ett annat sammanhang framhållit den ovissa ålderdomen för dem, som äro anställda i hemmen, men frågan är svår att lösa, trotjänarinnornas yrke lönar sig inte, men ändå har det så pass många utöware. Där ser man vad idealismen alltjämt är stor i detta förkättrade, för materialism beskyllda tidevarv.

ELISABETH KREY-LANGE.

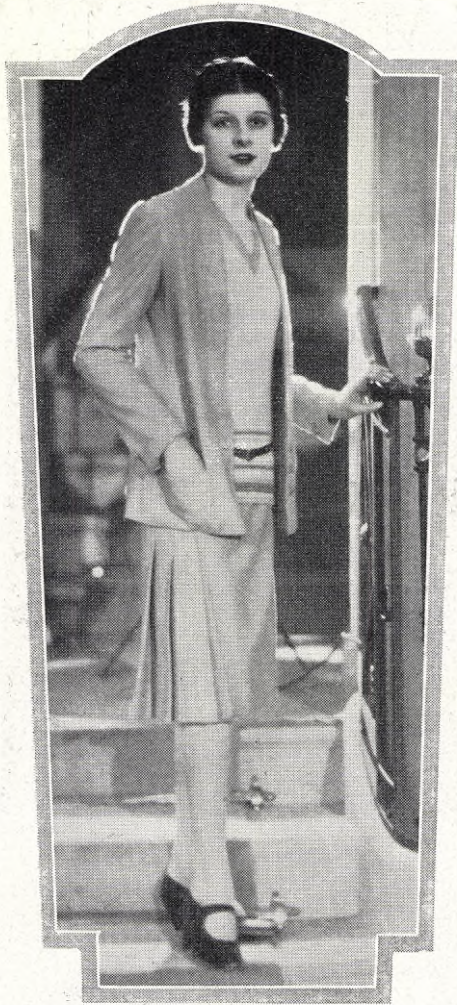

EKSTRÖMS VANILINSOCKER

VÅRVINDAR FRÅN SEINEN

I PARIS PASSERAR REDAN VÄRMODET REVY.

Förmiddagsdräkt med jackett och jumper i beige-färgad jersey och mörkblå diagonaler och kjol i beige kasha.

Kvinnligheten segrar över garçonnetypen, våra kläder bli mera koketta, kjolarna vi äre och midjan högre upp rapporterar Iduns korrespondent.

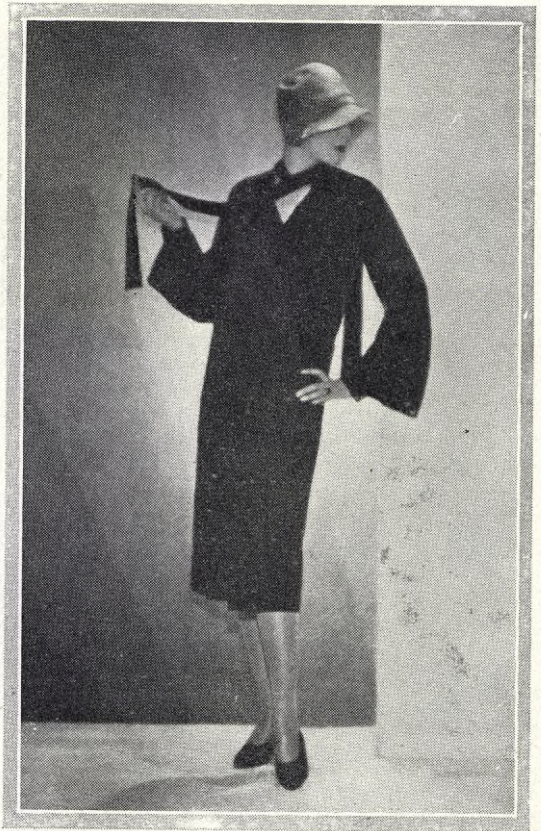
svängd i midjan à la smoking. Nytt för året eller gammalt nytt är kjolar knäppta över blusarna, vilket åtminstone inte underteknad tycker är vackert. Smaken för mönster i diagonal är vurmen för dagen och har gått så långt att ett hus uppvisade en dräkt, där kjolen var marinblå med en väst, stickad i diagonalt mönster och lämnande ena axeln bar — mer på snedden kan man ju inte bli!

Fina promenaddräkter ha längre jacketter, raka eller med »godets». En vacker dräkt i gulbrunt hade en jackett, utsvängd, som endast lämnade tio centimeter av kjolen synbar.

Svart och vitt älskas fortfarande. Kragar, kragarrangemang och jabot i vitt är modernt till mörka dräkter.

Marinblått är en färg som alltid är omtyckt. Numera ser man den dock helst i klädningar och kappklädningar, mindre i dräkter. Marinblått ylle, sådant som Rodier framställer och som är finare än siden, förfelar ej sin verkan i en elegant förmiddagsklädning.

Sommardräkter av krepp och foulard göres mycket. Vad sägs om en kappa i prickig blå och vit foulard; klädning i vit foulard, garnerad med det prickiga. Det

Kappa i svart sidenrips med band kring halsen. Lelong.

ÅTER HAR ETT ÅR GÅTT, SÄGER jag som mannen som låg i badkaret (en av Anders de Wahls goda historier) och ånyo är ett nytt mod i uppsegling.

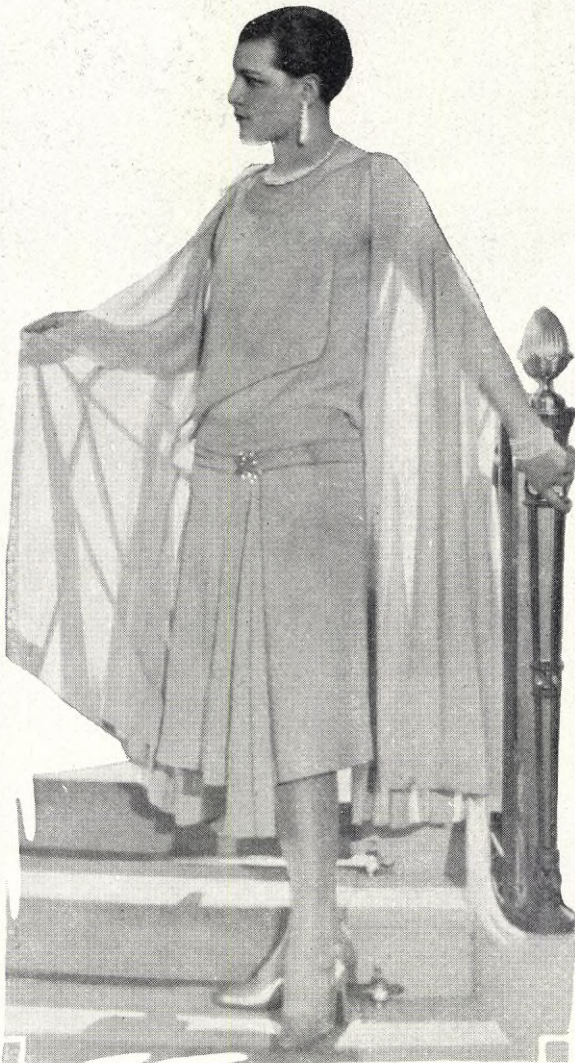
Vad jag hittills skådat av detsamma, sedan jag varit på vernissage hos Lelong, Drécoll, Poiret, Jenny, Worth och sett tusentals toaletter virvla förbi mina ögon, är att modet knappast gjort en halvomvändning utan endast tagit ett tuppfjät framåt samt att nyheterna få sökas i detaljen.

Feminitetens seger över garçonnetypen har redan vintermodet siktat och nu är den fullständig. Midjan är uppflyttad, kjolen förlängd och vid, och livet garnerade. Det gamla huset Worth gick i detta fall längst och hade gjort kjolar med stora knutar och draperier, inte olika turnyren.

Men låtom oss gå i ordning med frågorna.

Den serie sportdräkter, som vanligen inleder mannekänguppvisningarna, liksom de oftast avslutas med en bruddräkt, tyder på att fransyskan på allvar börjar bli sportkvinna. Sportdräkten göres vanligen med veckad kjol, — plisseringen är gammalmodig — sweater i jersey och en kort rak jackett. Det finns numera härlig jersey, invävd med silke eller med metalltråd. Jacketten till sport är rak med smalt skärp och detta skärp sitter fortfarande en bit under höften. Låg midja alltså för sportdräkten.

Sportdräkten får ej förväxlas med den enkla promenaddräkten »le petit trotteur». Dess kjol är ofta mycket snäv och kort, jacketten kan vara blusad i ryggen, eller rak, vidgande sig neråt. Eller också in-

Aftontoalett i ljusgrå crêpe Georgette med ojämn kjolkant och ärmar i capeliknande draperi. Lelong.

är ungdomligt. Soyons jeunes! Men ingen ungdom över tjugufem år bör lägga sig till med de stora sjömanskragar i vitt, som synas på sommarklädningar och segeldräkter. Nätt och ungdomligt är också lärftsklädningar med liv knäppta i ryggen.

Kapporna äro raka, försedda med snedder eller vida, i form »raglan», alldeles beroende på deras bruk. Sidenkapporna äro ofta fasthållna av band och rosetter vid halsen och vid höften. Man ser också kappor med långa snibbiga kragar, s. k. pekringragar.

Elegantare klädningar göras fortfarande i spets, ofta fernissad spets, längre i ena sidan eller bak. Det blanka sidenet och taft ha sin renässans. Förtjusande svarta taftklädningar endast garnerade med ett eller par motiv i broderad strass har jag sett på flera modehus. Aftontoaletterna hava ofta en orientalisk prägel, Poiret gör dem fortfarande med benkläder, dock så draperade att man knappt märker att kjolen är delad, andra hus åter använda sig av bajadärskärpet, mycket åtdraget över en vid lång kjol i tyll i två färger. I såväl klädningar som dräkter är höften mycket åthållen.

Man ser klädningar med blanka, nästan åtsittande liv och med vida tyllkjo'lar, samt hela taftklädningar med vida kjolar, stilkklädningar utan att vara stilkklädningar, skulle jag vilja kalla dem.

Av färger ser man mest förutom svart, vitt och marinblått, nattierblått, gråvitt, gulvitt, lergrått, mycket gult, nilgrönt och mandelgrönt, choklad i hela skalan, från den som liknar kakao tillrörd med mjölk till den som kokas med vatten.

PARTOUT.

Kobbs Théer äro sedan 100 år tillbaka kända och erkända som de förnämsta och drickas därför av alla verkliga thévänner.

Begär därför alltid **Kobbs Thé**

EN NUTIDSKVINNA OCH FEMTIOÅRING

PÅ VISIT HOS VERA v. KRÆMER.

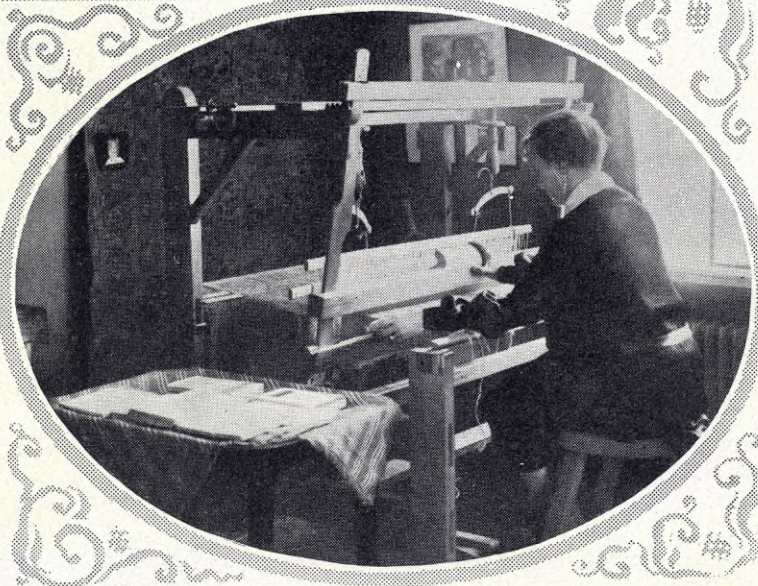
Ett hemtrevligt sällskapsrum.

Ett födelsedagsbarn som Idun och Iduns läsarinna ha särskild anledning att hylla är Vera v. Kræmer, då hon den 22 februari fyller 50 år. Hennes penna har länge och under olika perioder skrivit för Idun och under senaste året har Vera v. Kræmer stått för veckans kåseri i våra spalter. Många vänner har hon härvid förvärvat och dessa skola nog med glädje göra en titt in till henne i hennes hem, där Idun med anledning av den stundande bemärkelsedagen gjort en visit.

ETT MÖTE MED VERA v. Kræmer i hennes hem ger oss bilden av en dam, vars tid, intressen och miljö äro mycket innehållsrika. Hon skulle kanske tro att det fanns någon biton i vårt område om vi i stället sade rationellt välordnade. Men hon toge i så fall fel. Funnes det någon biton, skulle den snarare ljuda av en smula avund. Men vare detta fjärran — må var och en i stället se och bruka bilden som hjälp till självhjälp och smida sin egen lycka.

Sedan Vera v. Kræmer var ung flicka har hon provat den utom hemmet förvärvsarbete kvinnans lott och hunnit med både journalistens, skriftställarens och översättarinna värv. Och när hon nu på kvällen inträffar i sitt hem i Ålsten, har hon alltjämt en 8-timmars arbetsdag på ämbetsstolen bakom sig. Här förvandlar hon sig inte längre till husmodern vid spisen — fastän den tiden nog också funnits en gång — men det vackra och trivsamma hemmet har dock i henne en medelpunkt och ömt vårdande hand. Hemmets idé lever här så att initiativtagarna till Hemmets vecka skulle gråta glädjetårar däråt.

— Jag tror förresten inte alls att hemmet är stätt i upplösningstillstånd i vår tid, säger fru v. Kræmer à propos Hemmets vecka. Jag ser runt omkring mig även i de unga hemmen mycket lugnt och glatt hemliv. Folk behöver vara hemma nuförtiden och längtar efter det. Och om det inte funnes hemliv i vår tid, hur skall man då för-

Fru v. Kræmer i vävstolen.

klara all heminredningskult som frodas nu och alla familjeförströelser, radio, grammofoon, ping-pong o. s. v. som äro på modet? Nej, jag tror inte det är så farligt som man vill påskina och i vilket fall, det hemliv, som finns, är både gladare och kamratligare än förr. Stämningen var kanske inte alltid så idyllisk kring den gamla, goda tidens aftonlampa, som man vill göra roligt.

Fru v. Kræmers eget hem ger den bästa syn för hennes optimistiska sägen. Med smak och omsorg och med pietet för samlade minnen från föräldrahemmet, från resor och tidiga arbetsår ha fru v. Kræmer och hennes make, redaktör Hugo Lindblad, inrett sin Ålstensvilla. Där finns det graciösa rummet med bl. a. en liten vit gustaviansk soffa, kinesiskt skåp och en stor mjuk vilstol mot ljusblommiga tapeter, som fru v. Kræmer inrett för sin mor, fru Anna Branting, och som står för hennes visiter. I rummet intill med hemtrevliga fönstersmygar bor fru v. Kræmer själv och där upptas största utrymmet av vävstolen, som skvallrar om ett av husfruns intressen, hobbies. En vacker ryamatta i hallen utanför är ett resultat av angenäma stunder i vävstolen. Även i andra textila arter är fru v. Kræmer expert, bl. a. spetssömnad, och den mera

Husets dotter, Greta-Lisa, leker med papegojan.

Vera von Kræmer.

profana klädsömnaden har hon också provat. Nästa intresse få vi anledning påminna oss, då vi gå igenom hallen, där hyllor från golv till tak äro fyllda med böcker. — När det gäller läsning är jag lika hejdlös med mig själv som jag är en oeffterrättligt dålig mor för min dotter, anmärker fru v. Kræmer därtill. Jag kan faktiskt inte förmå mig att förbjuda min 12-åriga dotter att ligga och läsa ett tag på kvällen — själv smygläste jag nätterna igenom som barn. Detta förbudsresultat ger mig dock någon tröst — — —

I villans nedre våning finns ett vackert, hemtrevligt sällskapsrum och en smakfullt inredd sal, där skåpen innehålla mängder av souvenirer i silver, porslin och träslöjd från familjens resor. Att höra fru v. Kræmer berätta om sin resa till Japan är ett nöje, som man vid besök inte bör försumma. När man så slutar husesynen ute på verandan får man de sista bidragen till raden av husets hobbies. Eller kanske inte den ståtliga papegojan "Polly", som säger goddag, goddag med skrämmande människolik röst, får räknas till hobby? — kärleken till djur är ett drag, som går djupare än så. Likaså hör knappast musik varken till piano, luta eller i grammofoon till lät-

(Forts. sid. 171.)

INKASSERAREN. AV MAURICE LEVEL

RAVENOT SOM I TIO ÅRS TID varit inkassere för samma bank, var en mönstergill tjänsteman. Aldrig hade han givit anledning till det ringaste missnöje. Aldrig hade man upptäckt det ringaste misstag i hans böcker.

Han levde ensam, undvek omsorgsfullt nya bekantskaper, höll sig borta från kaféer och kärlekshistorier och tycktes lycklig och fullkomligt nöjd med sitt liv. Om någon ibland sade, så att han hörde det: »Det måste vara en stor frestelse att handskas med stora summor», brukade han lugnt svara: »Hur så? Pengar, som inte tillhör en, är inte pengar.»

I trakten där han bodde, betraktades han som ett mönster, och man sökte och följde hans råd.

En dag, då han varit ute hela dagen och inkasserat pengar, återvände han icke till banken. Tanken på ohederlighet föll inte någon människa in. Möjligen hade ett brott blivit begånget. Polisen följde hans rörelser under dagens lopp. Han hade punktligt visat sina räkningar och samlat in den sista summan vid sjutiden i närheten av Porte Montrouge, då han hade mer än tvåhundra francs i sin ägo. Sedan var allt spår av honom förlorat. Man undersökte det vidsträckt område i närheten av fortifikationerna, de skjul, som finnas här och där i militärzonen, genomletades, allt utan resultat. För formens skull telegraferade man åt alla håll, till alla gränsstationer. Men bankens direktion så väl som polisen hade föga tvivel om att någon lagt sig i bakhåll för honom och kastat honom i floden. De grundade sina slutledningar på vissa indicier och kunde nästan bestämt konstatera, att kuppen planerats under någon tid av yrkestjuvar.

Endast en man i Paris ryckte på axlarna,

då han läste om saken i tidningarna: den mannen var Ravenot.

Precis vid samma tid som polisens skarp-sinnigaste detektiver förlorade hans spår, hade han nått fram till Seinen efter att ha följt de yttre boulevarderna. Han hade klätt sig under brovalvet och tagit på sig en omgång vardagskläder som han lämnat där kvällen förut han hade stoppat de tvåhundra franc'erna i fickan, och sedan han rullat ihop uniformen och penningväskan till ett bylte hade han bundit fast en stor sten vid det och sänkt det i strömmen. Därpå hade han ostört återvänt till Paris. Han sov på ett hotell och sov gott. På ett par timmar hade han blivit en durkdriven tjuv.

Han kunde ha dragit fördel av starten och tagit tåget över gränsen. Han var dock för klok att tro, att några hundra kilometer skulle försätta honom utom räckhåll för gendarmerna, och han hade inga illusioner om det öde, som väntade honom. Alldeles säkert skulle han bli häktad. Dessutom hade han en helt annan plan.

Då det blev dager, stoppade han in de tvåhundra franc'erna i ett kuvert, förseglade det med fem sigill och gick till en jurist.

— Monsieur, sade han, jag har kommit till er för att be om en sak. I detta kuvert har jag några värdepapper, som jag vill lämna kvar i säkerhet. Jag skall göra en lång resa, och jag vet inte när jag kommer igen. Jag ville gärna lämna detta kuvert hos er. Jag förmodar ni icke har något emot detta.

— Visst inte. Jag skall ge er ett kvitto. Han samtyckte men började sedan fundera. Ett kvitto? Var skulle han göra av det? Till vem skulle han anförtro det? Om han behöll det på sig, skulle han säkert förlora det deponerade. Han tvekade, eftersom han icke förutsett denna möjlighet. Sedan sade han obesvärat:

— Jag är ensam i världen utan släktingar och vänner. Den resa jag företar är icke utan faror. Jag skulle riskera att förlora kvittot eller det kunde bli förstört. Skulle det inte vara möjligt för er att ta hand om kuvertet och placera det i säkerhet bland era dokument, och då jag kommer igen, behövs jag bara säga er eller er efterträdare mitt namn.

— Men om jag gör det...

— Anteckna på kvittot, att det endast kan utfås på detta sätt. Om det är någon risk, så är det min.

— Det är överenskommet. Vad är ert namn?

Han svarade utan tvekan.

— Duverger. Henri Duverger.

Då han kom ut på gatan igen, drog han en suck av lättnad. Den första delen av programmet var över. De kunde sätta handlovar på honom nu, föremålet för stölden var utom räckhåll.

Han hade med kall beräkning tänkt ut allt så här: när han avtjänat sitt straff, skulle han utkräva det deponerade kuvertet. Ingen skulle kunna fränkänna honom rätten till det. Fyra eller fem obehagliga år att gå igenom, och sedan skulle han vara en rik man. Det var bättre än att tillbringa sitt liv med att traska från dörr till dörr och inkassera pengar. Han skulle bosätta sig på landet. För alla andra skulle han vara monsieur Duverger. Han skulle åldras i frid och ro, känd som en hederlig, välgörande man, ty en del av pengarna skulle han ge ut på andra.

Han väntade ännu i tjugufyra timmar för att förvissa sig om att man icke kände till numren på sedlarna, och lugnad på denna punkt anmälde han sig själv med en cigarett mellan läpparna.

(Forts. sid. 172.)

Bröllop firades tisdagen den 7 februari mellan amanuensen i Statskontoret, löjtnanten i Trängens reserv *Berndt Lagerman* och fröken *Gertrud Ekstrand*, dotter till framlidne direktören *W. Ekstrand* och hans efterlevande maka, född *Gahne*. (Lamm, foto.)

Dagens bibelord.

Utvalda för *Idun* av prinsessan *Ebba Bernadotte*.

Ett är nödvändigt. Lukas 10: 42.
 Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ. Matteus 16: 26.
 Allenast i Gud må du hava din ro, min själ. Psalm 62: 6.

Förtro dig därför åt Honom så får du frid, lycka skall du vinna därpå. Job 22: 21.

Min frid giver jag eder, icke giver jag eder den såsom världen giver. Johannes 14: 27.

Saliga äro de människor som i dig hava sin starkhet, de vilkas håg står till dina vägar. Psalm 84: 6.

För dem som älska Gud samverkar allt till det bästa. Romare br. 8: 28.

Det finns blott ett, som bringar anden mättnad, det finns blott ett, som själen hugnad ger; det finns blott ett, som fullt kan tillfredsställa ett mänskohjärta, som om lycka ber, ty andens hunger är av himmelskt ursprung och själens längtan blott i Gud har ro, och därför är det Jesus, endast Jesus som hjärtat mättar och det giver ro —

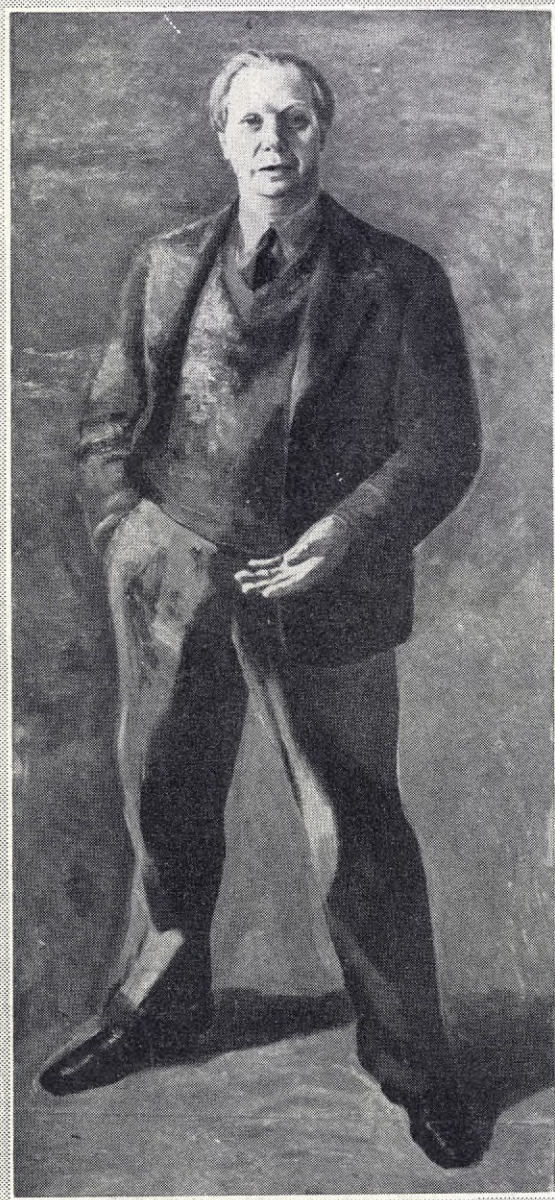
Måndagen den 6 februari sammanvigdes i Storkyrkan i Stockholm löjtnanten vid Flottan, friherre *Bror Ramel* och fröken *Margaretha Tersmeden*, dotter till översten och sekundchefen för Svea Livgarde *Carl Tersmeden* och hans maka, född *Funch*. (Hård, foto.)

Kooperationen

organiserar hushållen i konsumtionsföreningar, som söka åstadkomma rationell produktion och distribution av varor.

OPTIMISTISKT PÅ DJURGÅRDEN

UTSTÄLLNING I LILJEVALCHS
KONSTHALL.

Carl Gunne: Porträtt av konstnären Bertel-Nordström.

Den konstnärsgrupp, som kallar sig Optimisterna, har ordnat utställning i Liljevalchs konsthall, den andra i ordningen sedan Optimismen fanns upp. Om Ni befinner Er i huvudstaden, försumma då inte ett besök i konsthallen, ty där finns mycket värdefullt att se. För den, som inte kan komma dit, ges här några provbitar från utställningen — synd bara att inte färgerna kunna komma med, ty färgprakten är rik.

Ninnan Santesson: Siv Lybeck, byst i förgyllt trä.

Evald Dahlskog: Mor och barn.

Olof Ågren: Val de Menton.

Mollie Faustman — även känd som Vagabonde, när hon skriver — har målat flitigt sedan sist. Är detta manne Tutian i gungstol, som blivit förevigad av hennes pensel?

HONOM TILL ENA HJÄLP...

BEKANTA FRUAR SOM SINA MÄNS SEKRETERARE.

Fruar som direkt assistera sina män i deras yrkesarbete, finnas flera och några av dem presenteras här i bild och på nästa sida i ord.

Fru Eva Grimberg, dr Carl Grimbergs fru, både skriver och är med om många underbara öden vid skrivmaskinen.

Borgmästarinnan Jenny Lindhagen gör allt skrivarbete åt sin man — och det är inte lite som bekant.

Fabian Månssons maka är sin mans sekreterare vid skrivmaskinen.

Professor Gunnar Täckholm, Kairo, har en god hjälp med växtinsamling till sina herbarier i sin fru, författarinnan Vivi Laurent.

Fru Nalle Halldén övar vid flygeln in någon ny schlager med sin man.

Som bokförläggareassistent till sin man på Natur och Kultur fungerar bokförläggare Johan Hanssons fru.

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

CLARA BERGQVIST.
F. Härnström, Stockholm. Anka efter sjökaptainen P. D. R. Bergqvist.
85 år den 19 februari.

MIMI NILSSON.
F. Ehrenborg, Åkarp. Maka till kamreraren Ernst Nilsson, Åkarp.
75 år den 11 februari.

NATHALIA FLORMAN-ERICSSON.
F. Bratt, Gävle. Anka efter telegrafkommisarien Gerhard Ericsson.
75 år den 20 februari.

IDA DANIELSON.
F. Avelin, Uppsala. Maka till kyrkoherde emeritus Hans Danielson.
75 år den 21 februari.

MARIA LANDQUIST.
F. Unér, Stockholm. Maka till kyrkoherden, teol. och fil. d:r Axel Landquist.
75 år den 24 februari.

HENNY HAMILTON.
F. Telander, Stockholm. Anka efter kommandörkaptenen, greve Harry Hamilton.
70 år den 24 februari.

CECILIA RAPHAEL.
F. Saloman, Stockholm. Anka efter fil. doktor Axel Raphael.
70 år den 24 februari.

IDA MATTON.
Fröken, Paris. Skulptris, landskapsmålarinna. Dotter till fabrikör L. Matton.
65 år den 24 februari.

HILDUR HACKZELL.
Fröken, Boden. Innehavarinna av bokhandel i Boden.
60 år den 15 februari.

LOTTEN WALDÉN.
F. Karlsson, Långbro, Örebro. Maka till kyrkoherden K. A. Waldén.
60 år den 19 februari.

PAULINE ASK.
F. Westrup, Malmö. Anka efter kaptenen i K. Väg- & Vattenbyggnadskåren Frans Olof Ask.
60 år den 20 februari.

HILDA SPARRE.
F. Denninghoff, Gunnebo, Mölndal. Anka efter friherre Carl S:son Sparre.
60 år den 21 februari.

ANNA LANDELIUS.
F. Agelin, Äppelvikén. Anka efter direktören Ludvig Landelius.
60 år den 23 februari.

GRETA AROSENIUS.
Fröken, Stockholm. F. d. bankkassör. Dotter till grosshandlaren Gustaf Arosenius och hans maka, f. Sturnegk.
60 år den 24 februari.

MIMMI SYNNERHOLM.
F. von Köhler, Värtan. Maka till sjökaptainen John Synnerholm.
55 år den 21 februari.

GERDA SWENSSON.
F. Hedman, Lund. Maka till tandläkaren Oscar Swensson.
50 år den 20 februari.

INGRID DAHLGREN.
F. Holmin, Strömsbruk. Maka till brukskassören Emil Dahlgren.
50 år den 21 februari.

MARGARETE HAGEN.
F. frih. von Malapert-Neufville, Wiesbaden. Maka till kaptenen J. Hagen.
50 år den 23 februari.

ELIN PETERS.
Fru, Göteborg. Maka till köpmannen Rolf Peters, Göteborg.
50 år den 25 februari.

GERDA RYDBERG.
F. Murman, Karlstad. Maka till lektorn, teol. d:r Alex. Rydberg.
50 år den 25 februari.

Degen jäser bättre,

bakverket blir av jämnare, porösare sammansättning och smaken blir den utsökt delikata, som ovillkorligen frapperar alla då Ni använder

RUMFORD

— hälsosamma — Bakpulver

DAMERNAS DISKUSSIONSKLUBB

Sök någon, som kan inta er plats.

"Irene" skall fatta mod, hennes konflikt är inte så olöslig, som hon tror, så anser den insändarinna, som själv genomgått ett liknande öde.

"Irene", som står i valet mellan att vårda sina gamla föräldrar och för dem uppoffra sin livslycka, vet, att även jag har varit i samma fördömelse. Jag trodde först att hur jag än valde, skulle jag bli olycklig. Uppoffrade jag min fästman och stannade hos mina gamla föräldrar, skulle jag aldrig få en lycklig stund i mitt liv. Gifte jag mig däremot, skulle jag alltid se de båda gamla sjuka framför mig och tro, att jag påskyndat deras död genom att lämna dem. Nåväl, det gick inte så. I sista stunden, då jag trodde, att jag övervunnit mig själv och beslutit mig att stanna och vårda föräldrar, kom en räddande ängel. Det var en medelålders dam, avlägsen släkting till en min goda vän, och hon var just av den goda, uppoffrande typen, som kvinnor kan vara. Förut hade hon vårdat en gammal sjuk herr, som dött, så att hon blev ledig. Jag kunde med lugn lämna mina gamla kära i hennes händer, och jag har aldrig ångrat det. Nu är de bägge borta, och jag själv har snart fullvuxna barn. Säkert finns det någon även för Irene, om hon söker, och det behöver inte vara krass egoism, som gör, att man väljer mannen och det egna hemmet i sådana fall.

Medsyster.

Vad skall han göra?

Det är inte ofta, som en man uppträder i denna avdelning av Idun, men varför skulle den vara förbehållen kvinnorna? Mannen har många gånger just här stått som den ankla-

gade, men även om det varit rättvist, veta vi nog att han med allt fog skulle kunna uppträda som anklagare och få sympatierna för sig.

Adam sade visserligen en gång något om "kvinnan, som du gav mig", och det ansågs fejt av honom. Visst var det fejt att skylla ifrån sig, men handen på hjärtat, det var väl inte bara manligt, utan också mänskligt? När nu Adams son vågar sig in här bland kvinnorna, är det endast med stor tvekan. Men fallet — eftersom det väl får kallas så — fordrar en kvinnas takt och lätta hand, och jag har ingen varken mor eller syster att vända mig till. Alltså: så här ser det ut. Vi ha varit gifta i fem år och ha två barn. Jag skall be att få slippa tala om vår äktenskapliga lycka eller olycka, eftersom det strängt taget inte hör hit. Men sedan några månader tillbaka har min hustru råkat in under inflytande av en väninna, våra nära grannar på landet, och väninnan har ett avgjort dåligt inflytande. Det märks bl. a. på hennes språk. Jag vet inte, om damerna reagera kraftigt mot svordomar, men personligen gör jag det i synnerhet i en kvinnas mun. Min hustru har börjat använda kraftord av alla möjliga slag från de oskyldigare till de av grövsta kaliber. Jag har bett henne låta bli, men hon skrattar åt mig. Jag tror mig inte vara någon vek och effeminerad man, vilket mina arbetare i fabriken skulle kunna intyga.

Hennes språk är mig en plåga, men den kunde jag kanske utstå, om hon inte på samma gång börjat försumma huset. Hon ger ut för vårt hushåll ungefär dubbelt så mycket som vi behövde för ett år sedan, förmodligen därför att så mycket numera lämnas i tjänarnas händer. Hon har aldrig varit vidare ekonomiskt lagd, men förut inte gjort sig skyldig till uppenbart slöseri. Jag skriver även detta på väninnans konto. Damerna ha börjat rida till-

sammans och tillbringa hela dagarna i varandras sällskap. Det är mig så gott som omöjligt att hindra min hustrus umgänge med denna dam, då vi bo i närheten av varandra, då hennes man och jag måste för affärers skull umgås och då det inte finns vidare tillfälle till annat umgänge i trakten. Vad skall jag göra? Frågar

Adam.

En 20-årig orättvisa.

Såsom var att förutsätta har "Upprorisk hustru", som klagade över att för stor del av utgifterna till hemmets bestånd och drift lades på henne, nu fått svar från två andra av sina medsyster, som släpa på samma ok.

Det är en dålig tröst att veta, att andra boxas med samma svårigheter som man själv. Och ändå! Det kan inte hjälpas, att man finner det intressant att höra, att ens fall inte är så enastående, som man under de senaste 20 åren gått och inbillat sig med en nog så bitter andran varför? Jag läste "Upprorisk hustru" inlägg i n:o 4, och en stark lust att skriva — skriva fritt ur hjärtat grep mig. Jag ville säga att all likställighet till trots, finns det många hustrur, som kämpa för en smula frihet såväl ekonomisk som personlig.

Jag hade velat säga, att mitt fall var fullständigt analogt med Ert endast med den skillnaden, att vår dotter är förlovad och nu håller på att samla sin hemgift. Hennes far har 6,000 kr:s inkomst, men anser sig ej ha råd att lämna hemmet mera än 150 kr. i månaden till mat, tvätt, underhåll av hemmet, umgänge, nöjen, dotterns konto etc. Min inkomst är 1,500 kr. pr år, men när skatt och livförsäkring avdragits, återstår 100 kr. i månaden. Dessa skola fylla i, där de 150 inte räcka till för hemmets utgifter — de skola räcka till hushållskur-

(Forts. nästa sida.)

H O N O M T I L L E N A H J Ä L P . . .

»HON SKALL VARA HONOM ENA hjälp, den sig till honom hålla må», heter det ju redan i Gamla testamentet. Och det är visst och sant, att det finns många områden, där en hustru kan hjälpa sin man. Hjälpen består inte bara i att hålla hemmet i ordning, och ta emot maken med ett vänligt ansikte, det finns så mycket annat, som ingår i begreppet hjälp. Hjälpen kan vara indirekt genom den uppmuntran hon ger honom, det lugn och den arbetsfrid hon skapar i hemmet, och framförallt den harmoniska stämningen mellan makarna.

Men dessutom finns det fruar, som mera så att säga handgripligt stå vid sin makes sida och hjälpa dem direkt i deras arbete. Hjälpen varierar med yrket, såsom här nedan skall visas, och härmed presenteras en handfull duktiga fruar och deras arbete vid mannens sida.

Borgmästarinnan Jenny Lindhagen har alltsedan sitt giftermål med borgmästare Carl Lindhagen hjälpt honom i hans arbete.

— Hur jag hunnit med det? Ja, det beror i främsta rummet på att jag fått lära mig system och kan organisera arbetet. Före mitt giftermål lärde jag sjukvård, och då får man också lära sig organisation. Jag skulle vilja rekommendera en kurs i sjukvård för alla kvinnor såsom en slags värnplikt. Tack vare den har jag lyckats sköta mitt hem med en trotjänarinnas bistånd, se över min trädgård och dessutom hjälpa min man med allt hans arbete. Vissa tider på året sitter jag vid skrivmaskinen praktiskt taget hela dagen. Dessutom ordnar jag alla hans papper och håller dem i ordning, vilket är en mycket viktig sak för honom.

Som ni vet är han intresserad av esperanto. För att möjligen i framtiden kunna vara honom till någon nytta på detta område går jag för närvarande jämte min

dotter igenom en kurs i esperanto. Min man har själv icke tid att lära sig det, men man kan, som ni vet, intressera sig för en sak utan att kunna den.

Fru Fabian Månsson tillhör också de kvinnor, som hinna med allting, både sköta sitt hem och hjälpa sin man. Liksom borgmästarinnan Lindhagen sitter hon vid skrivmaskinen, så ofta det behöves, och skriver efter diktamen sin mans böcker och de övriga skrifter, som en riksdagsman av så aktiv läggning som hr Fabian Månsson behöver utföra.

När det skall bli en ny bok ser man ofta fru Maria Månsson styra stegen till Kungliga biblioteket, där hon å sin makes vägnar bedriver forskning och insamlar material, ibland på bibliotekets vindar bland gamla luntor, som ha skatter att ösa ur.

Författarinnan Vivi Laurent är gift med professor Gunnar Täckholm, som är verksam vid universitetet i Kairo. Professorn håller bl. a. på att samla ett egyptiskt herbarium och har därvid god hjälp av sin maka, som också är naturvetare.

Dr Carl Grimbergs maka, fru Eva Grimberg har varit med om att skriva Svenska folkets underbara öden, och för närvarande hjälper hon till med Världshistorien, vars tredje del nu är under arbete. Doktorn dikterar nämligen alla sina böcker för sin fru, som skriver på Underwood. Maskinskrivning lärde hon sig som ung flicka, men fick den gången ingen användning för sin skicklighet. Nu sitter hon däremot ofta från morgon till kväll vid sin skrivmaskin, och den har för övrigt varit med både i båt och bil. Det går att skriva på maskin i en bil, påstår doktorinnan.

En som också är sin mans stöd och hjälp i ur och skur är bokförläggare Johan Hanssons — Natur och Kultur — fru Jenny Hansson-Bergqvist. — Men

jag hjälper honom numera inte alls så mycket som förr, förklarar hon.

Jag läser manuskript, som komma in. Förr i världen läste jag också korrektur. Bland annat på James Frazers stora verk »Den gyllene grenen». För övrigt rådgör min man med mig om större verk, som skola komma ut, och vi planlägga tillsammans större saker.

Fru Nalle Halldén är både kuplett-författare, sin mans sekreterare och sköter sitt hem.

— När man bara är två och inte har så stor våning går det bra. Jag hjälper min man översätta pjäser, lustspel och operetter. Han dikterar dialogerna och jag skriver. Dessutom har jag sångtexterna på min lott. Även hjälper fru Halldén sin man med att skriva av noter, en uppgift, som fordrar noggrannhet och tålmod.

— Hjälper ni er man, fråga vi slutligen fru Olga Raphael-Linden.

Men det är direktör Gustaf Linden själv som står vid andra sidan av tråden och han intygar, att det är bra med kvinnlig hjälp vid sidan även för en teaterman, särskilt när hon som fru Linden har två sådana specialiteter som plastisk och kostym-teckning.

Fru Linden själv berättar, att hon bland annat instuderade det plastiska i »Det var en gång» det kinesiska i »Kritcirkeln» på Dramaten, och i Göteborg bl. a. kostym-teckningarna till »Skandalskolan» och »Gustaf Vasa», alla dessa pjäser iscensatta av regissör Linden.

— Dessutom har jag sprungit ärenden åt honom. I Göteborg fick jag t. ex. bara en lapp med anteckningar och ge mig iväg ut. Det var att skaffa möbler, tyger och diverse andra saker till den eller den pjäsen, ett väldigt arbete, i synnerhet som man på den tiden också spelade med i pjäserna.

P.

Handen röjer Er...

Er karaktär, Ert temperament, Edra anlag, ja, till och med Er livslängd kunna de i spådomskonsten invigda utläsa av händernas linjer. — Blott hemligheten om ålder och arbete förmår spåkvinnan ej avlocka Er hand, förutsatt att Ni bibehållit den mjuk, vit och vacker med Gahns

Varje familjeförsörjare
bör bereda sina efterlevande pension från
ALLMÄNNA ÄNKE- OCH PUPILLKASSAN I SVERIGE
Grundad 1784.
Vinst tillfaller de försäkrade i form av årlig tillväxt under insattarens livstid å den blivande pensionen. Denna tillväxt uppgår för närvarande till 7,5 % å det betingade pensionsbeloppet. En betingad pension å t. ex. 1.000 kronor tillväxer således f. n. med 75 kr. om året. Prospekt portofritt på begäran.
STORKYRKOBRINKEN 11, STOCKHOLM. Tel. 60 00.
Tel. N. 10 00.

Till
Balerna och Maskeraderna

Amorett
Damunderkläder
i milanaise.

Amorett-märket för de vackra, eleganta modellerna.

Brita Appelgren är den svenska filmens lovande ungdom i Mary Pickford-stil. Nu få vi se henne i en ny film "Hans Kunglig Höghet shinglar", som haft premiär i huvudstaden. En glad sommarfilm. Och den vackre chileneren Enrique Rivero i hjälte-rollen mot fröken Appelgren.

ser och dyl. för vår dotter — tandläkare (även annan läkare, om så skulle påfordras) och kroppsvård — de skola räcka till sänglektioner för min lilla tös, så att hennes vackra röst kan bli till glädje i de ungas hem, och de skola tillsammans med hennes genom tillfälligt arbete hoppsparade små slantar, räcka till utstyrseln, som hon syr på och drömer om för sitt eget lilla hem. Och så skulle de ju räcka till *mitt* konto! Ja — jag hade nog tänkt — att säga en hel del om att det är gott och väl att ha familjerättsliga lagar och även att det är av godo, att husmoderns arbete i hemmet räknas som försörjningsarbete och att alltså hon i den moderna uppfattningen anses självförsörjande, då hon för mat och logi i vederlag ger hemmet allt som tarvas av arbete och omvårdnad — men jag vill säga att detta *endast* spelar någon roll, där den humana och rättvisa uppfattningen *förut* finns och där alltså både skrivna och oskrivna lagar äro obehörliga. Men för oss "upproriska hustrur" — *rättvist* upproriska — vi som *vilja* arbeta och gärna göra detta, men ändå hållas nere — vi som se litet längre än till det egna jaget och som vilja ge våra barn ideella värden (vilka likväl kosta pengar!) och därför påtaga oss arbete, som ge kontant erkänsla — för oss blir hela denna moderna humanitet ett hän. Detta hade jag velat säga — och mycket mera — men jag hade inte tid att skriva då, när jag kände mig som mest solidarisk med "Upprorisk hustru". Men så i går kom n:o 5 och med det Ebons svar. Och på *det* svaret skulle jag i min ordning vilja skriva en hel bok! Men jag har inte tid. Jag skall göra ett par inspektioner i min tjänst i dag, vara hemma i tid för att ha en god och väl serverad middag färdig, när min man kommer hem från *sin* tjänstgöring — diska och göra köket i ordning, medan han sover middag för att försöka få åka med hans bil till min expedition, då han efter kaffet reser till sina två timmars eftermiddagstjänstgöring. Sedan får jag skynda mig hem för att ha supén färdig i tid och då han går och lägger sig har jag handarbete och dessutom måste jag stoppa min

IDUN
Mästernamnelsgatan 45, Stockholm.
Grundlagd av **Frithiof Hellberg** Redaktör: **Eva Nyblom**
Redaktionen: ... kl. 9—5 Expeditionen: ... kl. 9—5
Norr 9803 — Norr 402 Norr 1602 — Norr 6147
Verkställande direktören Annonsskontoret: Norr 6147
Norr 4304 Annonsschefen: 1646
Iduns annonspris:
Pr millimeter enkel spalt:
50 öre intill bred textspalt, 40 öre å övriga sidor e. t. Helmg. 55:—, halvmarg. 30:— pr gång. Lediga platser och platssökande 30 öre, minimipris 3:60.
Iduns prenumerationspris:
Uppl. A. Uppl. B.
Praktupplagan Vanl. uppiagan
Helt år 17:— Helt år 15:—
Halvt år 9:— Halvt år 8:—
Kvartal 4:50 Kvartal 4:25

- Steinway & Sons -
Lundholms
Pianomagasin
Stockholm
Jakobsbergsgatan 39
Göteborg Malmö

Badinrättningen
Telefon Sö. 330 56
och Sö. 4867.
Etablerad 1875.
Södermalms Tvätt- & Badinrättning
Badstugugatan 4.
Tvättinrättningen
Telefon Sö. 336 30
och Sö. 15735.

MODERNA LINJER
De raka linjerna fördra en smärt figur. Använd därför i stället för det starkt fettbildande sockret **Crystallosetter**, som ej giva fetma. En ask med 500 tabletter kostar endast 50 öre.
Crystallosetter

begär alltid Vitrums tillverkningar:
Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel.
Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat.
Mineralvattensalter Vitrum.
Laxermarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.
Sodapastiller Vitrum, bästa medel mot halsbränna.
FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält, fördrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.
Tillverkas å
Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals Laboratorium, Stockholm.
Samtliga preparat finnas på alla apotek.

Äkta Viking
Silver från 45 Kr. hos Urmakare.
guldkant

MOTION ÄR BRA...

men med ett glas *Fruktsalt-Samarin* uppnår Ni dubbel effekt, ty *Samarin* renar blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar och osmältbara ämnen samt utdrivar den skadliga urinsyran, verkar därigenom välgörande på hela organismen. Ett glas *Samarin* regelbundet varje morgon och vid törst, betyder energi och arbetslust för hela dagen. Har Ni en gång börjat därmed, kommer Ni att fortsätta.

Pris pr flaska kr 2.50 som räcker till 50 glas *Samarin*-hälsovatten.

Samarin säljes överallt. OBS! Ej i lös vikt.

Fruktsalt-Samarin håller fysiken fin.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

Den dam, som en gång erfarit *Twilfit* korsettens angenäma komfort och böjlighet, frestas aldrig att byta den mot något annat fabrikat. Fås endast hos *Twilfit*, Nybrogat. 11, Stockholm.

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund
Herkulesg. 14, f. d. Lilla Vattugatan 14
Tel. 7575. STOCKHOLM. Tel. 7576

Specialitet: Familje- och arvssaker, Botredning och testamenten. Även skriftliga förfrågningar.

Hovmanicuristen

JEANNE BOMANS

myrrhatinktur, crèmer och puder tillfredsställa de högsta anspråk.
Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

Färgad Damkappa
eller bensintvättad kostym ersätter nytt. Utf. på 3 dag. Norrköpings Färgeri, Sthlm, 9 Hötorget (nedom Hallen), T. 1229.

HOSTOL
OÖVERTRÄFFAD BRÖSTKAREMELL
H. M. DROTNINGENS HOVLIVERANTÖR
Sockerbageri-Aktieb. Emil, Sthlm.

Finnes i alla välsort. affärer i hela landet.

mans strumpor i kväll. Så att boken om "hur man skall bevara lyckan" hinner jag aldrig skriva. Men en sak måste jag säga Ebon i förbifarten och det är, att man måste vara två om att bevara lyckan i ett äktenskap och att det är en *irrlära* att säga, att hustrun skall ge efter "inte precis för att mannen har rätt, men...".
Nemo.

Upprorisk hustru har stöd i lagen.

Här är ett annat svar i samma anda:

En aldeles liknande erfarenhet som er har jag inte haft, endast någonting i samma stil. Då jag gifte mig, hade min man på grund av att han nyligen tillfrisknat från en lång sjukdom begränsade inkomster, och jag behöll min plats. Utan vidare diskussion kommo vi överens om att *alla* utgifter i hemmet skulle delas mitt itu och var och en av oss betala lika mycket. Vi bodde i stad och några naturaförmåner av något slag ingingo inte i våra inkomster. Så småningom förbättrades vår ekonomiska ställning med min mans återtagande av sitt forna yrke, som han förut delvis måst överge. Nu hade vi blivit tvungna att omlägga vårt ekonomiska system, som inte var baserat på jämlikhet, även om det vid ett ytligt påseende kunde låta så, eftersom mitt arbete som husmor aldeles lämnats ur räkningen. Jag hade visserligen en jungfru till hjälp, men all omsorgen, delvis uppköpen, bokföringen m. m. kom ju på min lott. Man anställer inte en kassör och materialförvaltare utan lön, och hembiträdets yrkesskicklighet var inte så stor, att hela hushållet kunde anförtros åt henne. Vilket man för övrigt aldrig kan göra, hur skickliga och dugliga de än kunna vara.

I mitt fall hanns det aldrig med någon omläggning, då min man dog genom en olyckshändelse. Men jag är övertygad om att han inte skulle satt sig emot en annan ekonomisk fördelning, så mycket mera som jag antagligen kommit att lämna min plats och fått mera tillfälligt och mindre inbringande arbete inom mitt yrke.

Men den fördelning ni talar om i ert hushåll är uppenbart orättvis. Om ni sköter hemmet ensam, har ni med ert arbete tillskjutit ett värde, som minst kan uppskattas till hushållerskelön + kost och logi. Om ni räknar detta till 1,500 kronor per år, är det nog lågt tilltaget. Det beror i någon mån om ni är bosatt på dyr eller billig ort. Ett hembitråde i Stockholm beräknas numera kosta omkring 2,000 kronor. Vår nuvarande äktenskapslag ålägger mannen att ge hustrun tillräckliga hushållspengar. Båda makarna skola bidra till hemmet var efter sin förmåga, säger lagen, men hustrun anses ha bidragit med sitt arbete, även om hon inte kan tillskjuta ett öre i kontanter. *Självförsörjande hustru.*

Kulisser eller skådespelare?

Två diskussionsinlägg.

Den diskussion kring frågan *Kulisser eller skådespelare?*, som *Idun* inbjöd till och som *Daniel Fallström* inledde, sysselsätter alljämt intresset. Här publiceras två inlägg, det ena från den temperamentsfulle författaren till två krutbemängda teaterkritiksamlingar, *Sven Stål*, och det andra helt från lekmanahäll, från en dam i landsorten, som önskar vara anonym.

Konst är religion.

DEN SCENKONST SOM FÖR NÄRVARANDEN florerar är dömd till undergång. Registrörer och Dekorationsmålare som kopiera, plagiera och i mångt och mycket helt enkelt nöja sig med att omplantera vad andra länder tänkt och utfört — sådana *Thalias* tjänare äro ej i stånd att bygga upp en *bestående svensk scenkonst*.

Varken kulisser eller skådespelare betyda något, kunna ej betyda något om Teatern även i fortsättningen tänkes vara tummelplatsen för Diktarnas fantasier. Det är i tjänandet som teaterns innevärdare skola uppnå sin storhet. Därför bort med personkultshyeneriet. Det är ovärdigt en kulturstat. Det största ansvaret för scenkonstens förfall vilar på kritikernas skuldror.

Mitt råd till kritikerna är: Beröm generöst och hjärtligt när det är påkallat — men *beröm per gång*. Klandra med eftertryck, när det behövs — men också per gång. Tänk vid domsluten på den gudomliga ordningen — Fadern — Sonen och — Anden. Författarna äro väl trots allt numro ett och trappor med guldpapper komma aldrig att bliva förväxlade med ett utslag av "Anden". Och till skådespelarna är

Ungdomlig skönhet
— Eder belöning

Prins av Parma beundras överallt

När den omdömesgille amerikanen köper sig en toalettvål, väljer han en europeisk sådan och då företrädesvis vår här i Sverige tillverkade *Björkvål Prins av Parma*.

Denna tvål, som nu även i Frankrike och andra länder är efterfrågad och omtalad för sin eminenta förmåga att förläna hyn *friskhet* och *ungdomlig skönhet*, har blivit erkänd som vår tids förnämsta skönhetstvål.

Björkvål Prins av Parma, i vilken ingår den för hyns förskönande så underbara björksaften i förening med finaste växtoljor och balsamiska medel — överfettad och sammetslen, med björkens friskhet och rosens doft — är vetenskapligt sammansatt under kontroll av Håkan Sandqvist, Professor i Kemi vid Kungl. Farmaceutiska Institutet i Stockholm.

Giv åt hyn det bästa —
Giv den *Björkvål Prins av Parma*

Pris 75 öre

Finnes överallt

FABRIKS BOLAGET
PARMA
STOCKHOLM

RADIOAKTIVT VATTEN

verkar stimulerande på magsaftkörtlarna, stegrar urinsyretsöndringen, ökar ämnesomsättningen, sänker blodtrycket, verkar lugnande på nerverna. — För bekämpande av gikt, ischias, led- och muskelreumatism m. m. synnerligen verksamt. För att möjliggöra ett mera allmänt bruk av våra *Radelumelement* hava vi sänkt våra samtliga priser med 20 procent. Prospekt kostnadsfritt.

Kontroll: Thor Ekecrantz, prof., John Rosengren, leg. läk.

A.-B. Radelumelement Radioaktiva Vatten

(Firman grundad 1909)

Humlegårdsgatan 29. Tel. 38 13. Stockholm.

ETABLERAD 1758 När Ni tager ett piller, så tag ett

Brandreth's Piller.

Inregistrerat handelsmärke: 26622
Rent vegetabiliskt, Alltid verksamt.

Brandreth's Piller rensa blodet, magen o. inälvorna samt underlätta matsmältningen. De stimulerar levern, avlägsna dålig galla o. andra fördärvande avsondringar. De styrka, reglera o. rensa hela systemet.

Användas mot förstoppning, svindel, sömnlighet, belagd tunga, dålig andedräkt, huvudvärk, magsmärtor, dålig, ofullständig matsmältning, leversjukdom, gulsot och vilken annan opasslighet som helst, föranledd av örent blod.

Säljas å alla apotek
ALCOCK MANUFACTURING CO., BIRKENHEAD, ENGLAND.

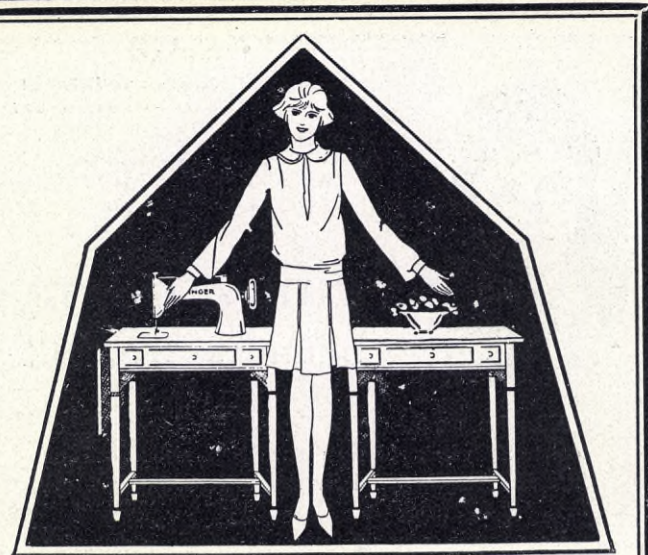
Brandreth

ETABLERAD 1847

ALCOCK'S PLÅSTER.

Inregistrerat handelsmärke: 25176
746

Universalt botemedel mot smärtor.
Varhelst man har ont, bör således ett Alcock's Plåster påläggas.

Det moderna hemmet

måste framför allt vara praktiskt ordnat. Det har ej plats för saker, som taga för mycket utrymme. Just dessa praktiska krav tillgodoser en modern Singer, som efter sömnaden lätt och behändigt apteras till ett elegant salongsbord — en verkligt gedigen möbel.

Den moderna Singer-symaskinen är fulländad ur konstruktiv synpunkt, praktisk och prydlig.

SINGER

Bättre Mayonnaise

SENAP

är den äldsta aptiväckaren och den bästa ty den

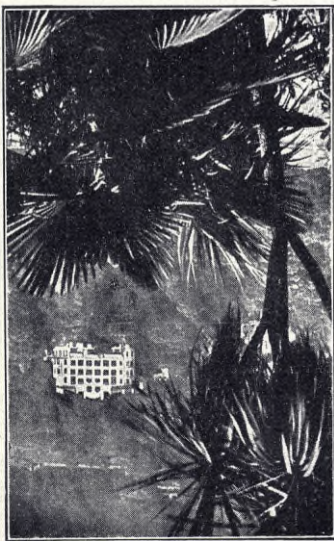
BEFORDRAR MATSMÅLTNINGEN

I två vispade äggulor utröras 1 tesk. Colmans, $\frac{1}{2}$ tesk. salt o. 1 tesk. fint socker. Tillsätt 1 matsk. citronsaft o. 3 dl. salladolja, litet i taget.

Colmans

SENAP

Blanda den **FÄRSK** varje dag

Idealiskt rekreation och studiehem för unga flickor

INSTITUT POUR JEUNES FILLES

LOCARNO

Lago Maggiore — Schweiz

Flickpension Castello Bianco

Grundad 1907 i Neuchâtel

Statsunderstött — Examinerade lärarekrafter. Egen grund, härligt läge, loggior, hälsosamt. Soligt klimat, alpluft, stor skogspark.

Omsorgsfull utbildning i franska, eng., italienska och litt.

Samtalsspråk franska.

Vetenskapliga föreläsningar. Handelsutbildning. Konsthistoria. Musik. Italiensk sångundervisning. Studieresa till Paris. Vintersport i högfjället. Studieuppehåll i Italien (Medelhavet). Tillträde alla tider på året, så vitt plats finnes.

mitt råd: Sträva efter att uppnå det sublima via enkelhet i åthävor och tillhör du Dramaten så odla din stämma innan du pinar vårt öra — per Radio. Denna rena yrkesvård kommer sedan oss, publiken till godo ifrån scenen. Är det allvar med din konst, känner du den som en kallelse utför den då med religiös extas och vi skola inte undgå att smittas därav och genom dig varsla din herre — författaren —. Håll tand för tunga och var lika rädd om teaterns ära som om din egen.

Och till publiken: Gå till teatern för styckenas skull. För inte vardagens små bekymmer med dig in i teatersalongen och håll ditt sinne rent ifrån "tidningskritik". Tänk för dig själv och mörda inte med dina blickar den ibland publiken som i sin förtjusnings yra ropar ett "bravo" upp mot scenen. Tycker du som han så deltag i jublet. Skapa fest ikring dig och skäms inte över ett lättrotröt sinne. Konst är religion. SVEN STÅL.

En som helst vill blunda.

Jag är från landet så jag borde kanske inte få yttra mig om teaterdekorationerna i Stockholm — men jag gör det i alla fall om Idun vill ta emot mitt inlägg. — Det är inte så värst ofta jag varit i Stockholm, men de fyra senaste åren varje höst. På mitt nöjesprogram står då alltid först och främst ett teaterbesök. Men då kommer också alltid den svårösta frågan — Operan eller Dramaten? — Jag älskar musik och även sång ofantligt — men jag njuter också oerhört av och intresserar mig för skådespel.

Nu måste jag kanske göra en bekännelse innan jag går vidare — jo, jag "blundar" nästan hela tiden under en operaföreställning.

När jag är på teatern däremot — då använder jag alla mina sinnen för att se, höra och förnimma varje skiftning och rörelse i skådespelarens ansikte då han skapar sin karaktär. — Då jag kom till Stockholm i höstas, sade en god vän till mig: "Nu skall Du gå och se på *Livet en dröm* — den är så förtjusande! Sådana dekorationer! Dekorationer? Inte går man på Dramaten för att se dekorationer. Men jag gick. Det skulle jag inte ha gjort — jag kände mig riktigt söndersliten invärtes av den disharmoni som rådde på scenen. Jag måste tillgripa blundandet även här för att ej tappa bort "den röda tråden" i denna magiska belysning — ty föga passade den i bojer bundne och olycklige mannen i detta sagoland och detta sagoskimmer.

Och så skulle den magiska belysningen förgylla upp de ofta stela ansiktena på scenen. Ja, detta är ju bara en lantbo — som flyttat in till Grönköping som tycker så. Förlåt.

EN GRÖNKÖPINGSBO.

En vägvisare att hålla i handen.

DET NYASTE FOLKPSYKOLOGISKA RÖNET tycks vara, att vi svenskar äro oerhört lika engelsmännen. Men det hindrar inte, att det för en svensk behövs både vägledning och upplysning, om han med någon framgång och behållning skall söka ta sig fram i England, även om man kan lite engelska. Det finns förstas många både goda och dåliga rådgivare i form av resehandböcker och parlörer. Den oerfarne ville helst ha en hjälpreda inte bara att hålla i handen, utan också som han kunde känna liksom höll honom i handen. En sådan är doktor Henry Buerger Goodwins nyss hos Norstedt & Söner utkomna *Svenskt-engelskt parlörlexikon*.

Doktor Goodwin har en lycklig förening av vetenskapligt skolad språkman och praktisk resenär, ja, mer än resenär, eftersom han levat både i England och Sverige och gjort ett längre uppehåll i Amerika. Därför belysas även i någon mån amerikanska förhållanden, och de vanligaste amerikanska uttrycken, som avvika från motsvarande engelska anföras.

Boken har en i språkligt avseende fullt på höjden

Rekvirera

Lucks

"REKLAM-ASK"

med fin

Choklad & Konfekt

väg. $\frac{1}{2}$ kg

endast Kr. 2.— st.

Expedieras till landsorten mot postförskott.

PERCY E LUCK & Co.

STOCKHOLM.

Gynebol

Obestridligt det mest effektiva antisepticum som finnes för kvinnlig hygien. Gynebol verkar mildt uppriskande på kroppens vävnader utan att fräta eller irritera dessa. Upphäver inflammation o. retningar. Pris kr. 3.50 pr burk i Apotek, Drog-, Sjukvårds- och Parfymafärer. Mycket ekonomiskt i bruk. Följ burksanv.

TEKNISKA FABR. BORE - Stockholm

FÖR **Kvinnlig Hygien.**

Plågas Ni av Huvudvärk och Reumatiska Smärtor?

Då bör Ni ej experimentera med tvivelaktiga medel utan med ens tillgripa de beprövade och av så många läkare vitsordade TOGAL-tabletterna. Dessa ställa ej blott omedelbart de oödligaste smärtor utan äro dessutom ofarliga för hjärta och mage. De utskilja dessutom starkt den skadliga urinsyran — roten till de flesta smärtor — ur kroppen, den enda väg som för till verkligt varaktig hjälp mot det onda.

TOGAL-tabletterna finnas, utan recept, å alla apotek till Kr. 2:40 och 0:90. Se till att Ni får äkta Togal och ej efterapningar!

LÄMPLIG PRESENT

Carl Larssons praktverk

"SVENSKA KVINNAN GENOM SEKLEN"

10 FARGTRYCKSPLANSCHER

Inbunden med av konstnären komponerad pärm.

Kr. 5:—

Portofritt mot insänd likvid i postanvisning.

IDUNS EXPEDITION
STOCKHOLM

Verkligt Hygienisk dambinda Tillverkas sedan 20 år i Sverige endast av Göteborgs Kem.-Tekn. Fabr., Göteborg

Försäljes i Sjukvårds-, Parfym- & Vitvaruafärer. Engros hos Gustaf Hjelms & Co., Regeringsgatan 44, Stockholm.

Vilken avmagringskur är bäst?

God motion är alldeles utmärkt, och den vikt förlust, man på detta sätt ernär, behåller man ganska länge.

Alla bad, såväl ljusbud som rysk-romerska och andra bad, kunna påskynda verkningarna av en avmagringskur, men den vikt, man förlorar genom dylika bad, tager man hastigt på igen.

Invärtes avmagringskur med *Facil-pastiller* är absolut det bästa och mest effektiva medlet, därför att dessa pastiller motverka organismens upptagande av födoämnenas fettbildande innehåll och därigenom *gradvis* avlägsna redan bildade fettansamlingar. Här till kommer, att *Facil-kuren* är absolut oskadlig på grund av sin *långsamma* verkan. Huden får samtidigt tid att anpassa sig efter avmagringens förlopp, så att kuren ej förfular huden, vilket överdrivet bruk av varmt vatten, ånga och tvål kan göra. Kuren kräver ej heller någon som helst diet.

"*Motion och Facil*" är *smärthetens paroll*.

Facil-pastillerna erhållas å apoteken à kr. 4:— för 100 pastiller. Beloppet kan även insändas i frimärken till Central-Laboratoriets *Facil-Depot*, postbox 365, Stockholm I, som då sänder Eder ett glas portofritt och diskret.

Samhällshygien

Regeringsg. 31 3 tr., Tel. N. 8043.
Spädbarnsutstyrelsen "BIRGITTA" komplett kronor 15:— Godkänd av barnläkare, handsydd, vacker, lämplig som modell att sy efter. Praktiska baby-sängkläder m. m. Begär prislista.

Övergångshatt

i ovanligt klädsam modell med sidenkulle och filtgarnering för endast

Kr. 15:50

Damhattavdeln. 1 tr.

Aktiebol. Nordiska
KOMPANIET

stående inledning med anvisningar för uttalet efter nya fonetiska grunder. Den skulle också kunna rekommenderas för den som studerar engelska utan tanke på omedelbar avresa till England, då den innehåller en kortfattad, pedagogiskt riktig framställning av bl. a. det besvärliga kapitlet om de engelska språkljuden. Det finns även bland engelsktalande svenskar vissa vanföreställningar om engelskt uttal, som behöva utrotas, ty de äro ofta både löjliga och skadliga. En sådan är motviljan mot att låta de utpräglade engelska diftongerna komma till sin rätt, att inlära det slappa i-ljudet, som är så karaktäristiskt för engelskan liksom att i allmänhet öva den engelska munställningen med mindre energiska läpprörelser än i svenskan. Doktor Goodwin har med allt fog framhållit, hur viktigt det är för en främling att kunna uttala språket korrekt, även om hans ordförråd är begränsat. Hur man sen skall förstå vad infödingen svarar, innan örat hunnit vänja sig vid de främmande språkljuden är en annan sak. Men då kan man alltid ha doktor Goodwins parlör till hands och peka på någon av de lärariska och nyttiga illustrationer, som pryda boken. Där finns både kläder, föda, hus och hem och mera sådant till livets nödtorft hörande, då man reser, som avbildningar av gator och järnvägsstationer m. m.

För övrigt är det ganska intressant att studera hur mycket praktiska vinkar och råd doktor Goodwin har lyckats stoppa in i sin parlör. Det finns i England förmodligen inte flera former för umgänget människor emellan än på andra håll, men de äro mycket utpräglade. Sättet att tacka till exempel skiljer sig betydligt från vårt. Vår trohjärtade vana att tacka för maten, som är en gammal god sed för övrigt, finns inte under någon form i England, vilket doktor Goodwin påpekar till de om landet okunnigas uppbyggelse. Formen för tack är inte så enkel som man tror, och en direkt översättning av våra svenska bruk, skulle mången gång bli obehaglig.

En annan sida av umgänget i England är vad doktor Goodwin kallar den engelska tecceremonien och som han beskriver. Det är fullständigt riktigt, att den är fastslagen, i synnerhet gäller detta England. I Amerika kan det verkligen inträffa, att "ens te blir kaffe", som man där brukar säga, men i England — aldrig.

Värdefulla råd och vinkar från vitt skilda livsområden vimlar det av i boken. Hör bara ett av obs'en under ordet *tandpetare*: "I England och Amerika: Never use a tooth-pick in public." (Använd aldrig tandpetare offentligt.)

Ur det rika materialet skulle vi vidare kunna anföra anvisningen om, vilken roll vädret spelar i engelsk konversation, hur man brevlades eller telegrafiskt beställer hotellrum m. fl. praktiska upplysningar. Ett pikant inslag ger upplysningen om att de engelska och amerikanska äktenskapslagarna avvika från den övriga världens. I fortsättningen heter det: "Även med avseende på vad som kan anses såsom brutet äktenskapslöfte bör försiktighet iakttagas och i avgörande fall svensk konsul rådfrågas.

Doktor Goodwins parlör är tydligen en modern efterföljare till de "rådgivare för den oförfarna ungdomen", som brukade utges för så där en hundra år sedan och man kan tryggt säga, att den fyller alla slags anspråk på den guide, som den resande verkligen har nytta av i det främmande landet.

ETH. K.

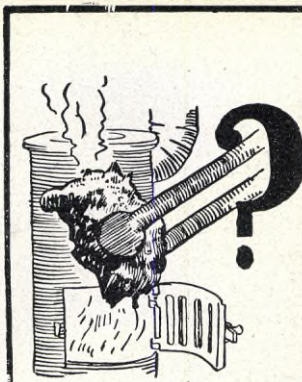
En nutidskvinna och femtioåring.

(Forts. fr. sid. 162.)

tare hobbies, ping-pong däremot får komma bland dem.

Med alla dessa intressen, djupare och lättare, med sin sunda, gedigna livssyn, med sin unga, fördomsfria blick på tiden och dess utveckling framstår Vera v. Kræmer som en sällsynt harmonisk personlighet, en nutidskvinna, som har förstätt att klokt fördela sin tid och en maka och mor, som inte mer hängivet kan gå upp i sitt hem. Det bästa vi kunna önska henne på högtidsdagen är fortsatt lycka på vägen.

E. N.

Avfall

förhindrar effektiv eldning och måste därför avlägsnas. I den mänskliga kroppen bildas parallellt härmed ämnesavfall, som stör det intima för hälsan nödvändiga samarbetet mellan muskler och nerver. Resultatet är de irriterande smärtor och lidanden, som de flesta känna till.

Aspirin-Tabletter äro snabbt sunda och normala förhållanden genom förbättring av blodcirkulationen och avlägsnande av de besvärliga orsakerna.

Pris kr. 1.—

Aspirin-Tabletter äro endast äkta i originalförpackningen "Bayer" med det gula bandet och garantimärket.

En väl genomarbetad deg

är den viktigaste förutsättningen för att baket skall lyckas bra. Marta gör knådningen på 1/3 av tiden — och gör den bättre. Synnerligen lämplig för färs- och korvberedning.

Norrahammars
Degknådningsmaskin
MARTA

Pris från Kr. 20:— i järn- och bosättningsaffärer.

NORRAHAMMARS BRUK, NORRAHAMMAR.

IDÉA-

Jag är förtjust

över mina mjuka händer och min vackra hy och glad, att jag lydde det förståndiga rådet att dagligen tvätta mig med den av utsökta, vegetabiliska oljor sammansatta

Säljes överallt å 1 kr.

YvY-Tvålen.

ARTI HEMFÄRGER
äro utan jämförelse bäst.
A.-B. EUG. WINGÅRD, MALMÖ.

Redovisning

Sedan redovisningen i nr 4 har "Födelsedagen" mottagit följande medel:

Transport Kronor 4,600:46	
Fru Laura Werle, Koskullskulle	2:—
Fröken Elsa von Friesen, Djursholm	2:—
Fru Lovisa Sahlström, Hjo	2:—
Fru Therése von Schéele, Malmö	2:—
Fru Hildur Sjölander, Stockholm	5:—
Fröken Maria Karlberg, Stockholm	5:—
Fru Maria Carlberg, Mörby, Stocksund	10:—
"D."	1:—
Fru Ellen Bäckström, Stockholm	1:—
M. F. A., Jönköping	2:—
Fru Anna Hildebrand, Göteborg	5:—
Doktorinnan Eliza Björck, Falkenberg	5:—
Fru Elise Kihlgren, Ytterhogdal	1:—
Fru Eva Lidberg, Stockholm	2:—
Fröken Lydia Afzelius, Uppsala	2:—
Fru Alice Ekström, Lidingö	5:—
Doktorinnan I. Göransson, Stockholm	5:—
Fru Fanny Hammarström, Karlskrona	1:—
Fru Bertha Hallenborg, Skultorp	2:—
Fru Nanny Nilsson, Stockholm	1:—
Fru Elise Söderlund, Stockholm	5:—
Fru Sara Pählman, Stockholm	2:—
Fru Hillevid Flach, Stockholm	3:—
Fröken Maja Beskow, Umeå	2:—
Överstinnan Tullia Freidenfelt, Eksjö	2:—
Gurli 30/1, Djursholms Ösby	3:—
Fru C. Welinder, Virserum	3:—
Doktorinnan Hedvig Göthlin, Uppsala	3:—
Fru Eva Behm, Norderön	5:—
Fru C. Danielsson, Filipstad	1:—
Föreståndarinnan Maria Hægström, Halmstad	2:—
Fru Vilhelmina Goldkuhl, Stocksund	2:—
Fru Naemi Brandt, Stockholm	5:—
Fru Maria Fürst, Härnösand	1:—

Transport Kronor 4,700:46

När Ni firar Er födelsedag,

tacksam över det goda, som livet trots allt svårt och mörkt i alla fall skänkt Er, så tänk på de små, vilka borde ha lika mycken rätt — ja mer, eftersom de äro barn, — till ljus och sol som vi alla, men för vilka deras födelsedag sannernligen icke var någon lyckodag. Anmäl Er som medlem av "Iduns förening Födelsedagen", och förbind Er att på varje Eder födelsedag anslå minst en krona till samma ändamål, och vi sända Eder då varje år på Er födelsedag en postanvisningsblankett

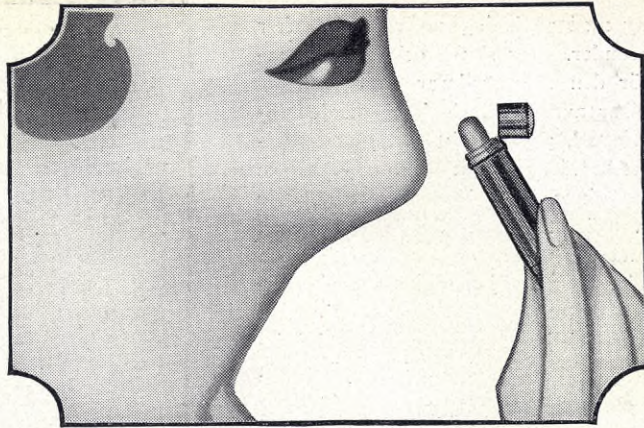
INGEN GIFT KVINNA

bör försumma att övertänka, vilka ekonomiska följder familjeförsörjarens förtidiga frånfalle kommer att medföra för henne och hennes barn. Hon bör därför tillse, att maken genom en

LIVFÖRSÄKRING
i tid säkerställer familjens uppehälle. Infordra förslag till en dylik från

BRAND- och LIVFÖRSÄKRINGS AKTIEBOLAGET SKANE

Tel. 355, 3537. Generalagenturen i Stockholm. Postadr. Box 7100.
OBS! Dristiga ombud, även damer, med goda förbindelser, antagas.

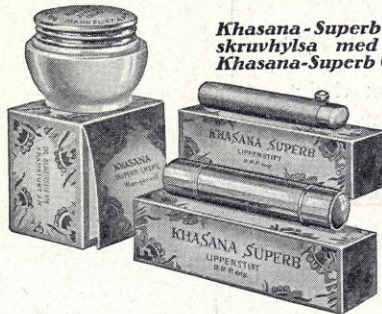
Sann förnäm skönhet

måste verka naturlig. Den erfarna kvinnan undviker helt alla skarpt rödfärgande läppstift och sminker. Endast Khasana Superb förlämnar ett diskret ungdomligt utseende.

"Khasana Superb Läppstift" och "Khasana Superb-smink" för kinderna äro i sig själva orange-gula men utveckla på huden den önskade, naturligt röda färgen, individuellt olika efter var och ens hy.

"Khasana Superb" färgar ej från sig, är kyssfast, hållbar i snö och regn och kan blott avlägsnas med tvål och vatten. Härsknar ej. Undvik efter-
apningar.

KHASANA SUPERB

Khasana-Superb Läppstift Kr. 1.25. Elegant skruvhylsa med dubbelstort stift Kr. 2.50
Khasana-Superb Crème för kinderna Kr. 1.50

Khasana-Parfym
Kr. 1.-, 2.-, 2.25, 3.-,
5.-, 9.- / Puder kompakt Kr. -.75, 1.-,
1.50 / Puder Kr. -.75,
1.75, 2.50 / Eau de Cologne Kr. 1.20, 2.-
3.50.
Erhålles överallt!

DR. M. ALBERSHEIM - FRANKFURT A. M. - LONDON

Representant för Sverige: John Lindholm, Drottninggatan 15, Stockholm. Tel. Norr 55 84.

ställd till insamlingen. Vi hoppas så, att insamlingen med tiden skall ge så mycket, att vi kunna upprätta något mer bestående, en barnkoloni eller ett barnhem — något i stil med den göteborgska "Födelsedagen".

Inkasseraren.

(Forts. fr. sid. 163.)

En annan skulle i hans ställe ha hittat på en historia. Han föredrog att säga sanningen: att erkänna stölden. Varför öda bort tid? Men vid rättegången var det omöjligt att locka ur honom ett enda ord om vad han gjort med de 200,000 francen. Han inskränkte sig till att säga:

— Det vet jag icke. Jag somnade på en bänk... I min tur blev jag bestulen.

Tack vare sitt oklanderliga förflutna blev han bara dömd till fem års straffarbete. Han åhörde

I fångelsestället där han avtjänade straffet, var han ett mönster för alla de andra, alldeles som han varit en mönstergill tjänsteman. Han såg de långsamma dagarna gå utan otålighet eller ångslan och bekymrade sig endast om sin hälsa.

En dröm,

som varar hela livet är ett

Paradis Duntäcke

Elegant, lätt, smidigt, vackert. Det enda Duntäcket i marknaden, som är duntätt.
J. Svensson & Bourghardt
GÖTEBORG. Grundad 1881
Fjäderrenseri, Tagelspinneri, Täckfabrik
Erhålles i varje välsorterad möbel- och sängklädersaffär.

domen utan att röra en muskel. Han var trettiofem år. Vid fyrtio år skulle han vara fri och rik. Han ansåg fängelsestraffet som ett litet men nödvändigt offer.

I fångelsestället där han avtjänade straffet, var han ett mönster för alla de andra, alldeles som han varit en mönstergill tjänsteman. Han såg de långsamma dagarna gå utan otålighet eller ångslan och bekymrade sig endast om sin hälsa.

Slutligen kom dagen för frigivandet. Man gav honom tillbaka hans lilla förråd av personliga ägodelar, och han gick sin väg utan någon annan tanke i hjärnan än att gå till juristen. Medan han gick framåt, föreställde han sig den kommande scenen.

Han skulle komma in. Man skulle släppa in honom på det imposanta kontoret. Skulle juristen känna igen honom? Han skulle se sig i spegeln, säkert hade han blivit betydligt äldre, och säkert buro hans drag spår av hans erfarenheter. Nej, juristen skulle nog icke känna igen honom. Haha! Det skulle öka situationens komik.

— Vad kan jag göra för er, monsieur?

— Jag har kommit för att hämta en deposition, som jag anförtrodde åt er för fem år sedan.

— Vad för deposition? I vilket namn?

— I monsieur...
Ravenot stannade och mumlade plötsligt:

— Så besynnerligt! Jag kan inte komma ihåg namnet, jag uppgav här.

Han bråkade sin hjärna — den var tom. Han satte sig på en bänk och kände, att han blev nervös och resonerade med sig själv.

— Seså! Var lugn! Monsieur... Monsieur... Det började med... vilken bokstav?

Under en timme satt han fördjupad i tankar, ansträngde sitt minne, famlade efter något, som kunde ge honom en fingervisning. Det var föspild tid. Namnet dansade framför honom, omkring honom, han såg bokstäverna hoppa och stavelserna försvinna. Varje sekund kände han, att han hade det, att det stod framför hans ögon, att det låg på läpparna. Nej. Först bekymrade detta honom bara, sedan blev det en skarp retlighet, som skar in i honom med en smärta, som nästan var fysisk. Heta vågor rusade upp för och nedför hans rygg. Musklerna sammandrogo sig, han fann det omöjligt att sitta stilla. Det började rycka i händerna. Han bet sig i de torra läpparna. Han delades mellan en impuls att gråta och en att slåss. Men ju mer han koncentrerade sin uppmärksamhet, desto längre bort tycktes namnet försvinna. Han stampade i marken med foten, steg upp och sade högt:

— Vad lönar det att gräma sig? Det gör bara saken värre. Om jag låter bli att tänka på saken, kommer namnet av sig självt.

Men en mara kan inte skakas av på detta sätt. Förgäves vände han sin uppmärksamhet till de förbigående ansikten, stannade vid butiksönstren, hörde på gaturbullret, medan han lysnade utan att höra och såg utan att se envisades den stora frågan:

— Monsieur? Monsieur?

Natten kom. Gatorna voro ensliga. Utmattad begav han sig till hotellet, bad om ett rum, och kastade sig påklädd på sängen. Under timmar fortfor han att rådbråka sin hjärna. I daggrynningen somnade han. Det var ljusan dager, då han vaknade. Han sträckte ut sig bekvämt med lugn i sinnet, men i en glimt grep honom åter maran:

— Monsieur? Monsieur?

En ny sensation började behärska hans själsängest. Fruktan att han aldrig någonsin skulle komma ihåg namnet! Han steg upp, gick ut, vandrade under timmar på måfå, omkring juristens kontor. För andra gången kom natten. Han grep om huvudet med händerna och jämrade sig:

— Jag blir tokig!
En fruktansvärd tanke hade nu bemäktigt sig hans själ: han ägde 200,000 francs i sedlar,

EMULGON

(MED OCH UTAN JÄRN)

är en vitaminrik fiskoljaemulsion, som innehåller Phospho-Energon och kalk.

Är starkt aptitgivande, stärker muskler och benbyggnad.

Synnerligen välgörande för klena och undernärda personer i alla åldrar.

SPECIELLT FÖR BARN.

SÄLJES ENDAST Å APOTEK

Dragningsarne å 1923 års Premieobligationer skola fortsättas intill utgången av år 1933. Salunda återstår att utlottas tillsammans:

30,000,000 (Trettio millioner) Kronor.

3,000,000 Kr. utlottas i varje dragning =

6,000,000 Kr. årligen.

Högsta vinsten i varje dragning **200,000** (Tvåhundratusen) Kronor. Med vinst utfallen obligation deltagar fortfarande i alla återstående dragningar.

... vi lämna nu de räntebärande obligationerna och hänvisa till ovanstående officiella siffror angående vinstmöjligheterna å Svenska Statens Premieobligationer av år 1923. En Premieobligation, är till skillnad från en vanlig lottsedel, ett prima värdepapper, på vilket dock vinnes en verklig förmögenhet.

Den är även ett sparad kapital, vilket bevisas därigenom, att alla obligationer, som ej utfallit med vinst under dragningstiden, inlösas till sitt fulla värde, och de, som utfallit med vinst, deltaga fortfarande i alla återstående dragningar.

Någon jämförelse kan därför ej göras mellan Premieobligationer och vanliga lottsedlar eller lottsedlar i s. k. Klasslotterier.

Premieobligationer belånas överallt med bibehållen vinsträtt för låntagaren. Försök att belåna en vanlig lottsedel, som deltagit i dragningen: "Går inte, den är värdelös", får Ni till svar.

Goda avbetalningsvillkor erhållas numera hos kända firmor. Avbetalningsköp är att föredraga för dem, som hava svårt utbetala hela beloppet kontant på en gång för en obligation.

Och under avbetalningstiden har köparen full vinsträtt som om obligationen vore slutförd. Priset per kontant å obligationerna stiger också för varje dragning och har nu nått ett merpris, som överstiger det åsatta värdet med 15 å 20%.

Kasta icke bort det tillfälle som härmed erbjudes Eder att förvärva en förmögenhet.

Ifyll och insänd endast vidfogade beställningseddel, som lämnar upplysning om villkoren för deltagande i marsdragningen.

2 gånger om året, i mars och sept. utlottas å 1923 års Premieobl.:

1 vinst å	200,000 kr.	500 vinster å 1,000 kr.	500,000 kr.
1 vinst å	100,000 kr.	1,100 vinster å 500 kr.	550,000 kr.
1 vinst å	50,000 kr.	11,000 vinster å 100 kr.	1,100,000 kr.
20 vinster å 10,000 kr.	200,000 kr.		
60 vinster å 5,000 kr.	300,000 kr.	12,683 vinster å inalles	3,000,000 kr.

Tillsammans årligen **6,000,000** kronor.

Vi fördubbla Eder vinstutsikter genom att

GRATIS på varje Premieobligation Ni köper på avbetalning lämna ett $\frac{1}{10}$ -dels vinsträtsbevis å annan obligation, gällande till denna dragning, men upptagande annan serie och nummer. Ni deltagar då med två olika nummer och har således utsikt att erhålla två vinster (dubbla vinstmöjligheter) vid dragningen. Vill Ni vinna högsta vinsten eller någon av de återstående 12,683 stora vinsterna jämte ytterligare gratis någon av den, då använder Ni Eder av nedanstående beställningseddel, vilken anger vårt pris.

Avgörandet ligger nu hos Eder själva!

AKTIEBOLAGET MÄKLAREFIRMAN BALTIC
Specialaffären för Premieobligationer. - Kungsgatan 15, Stockholm 3.

Insändes i slutet brev.

Till **AKTIEBOLAGET MÄKLAREFIRMAN BALTIC**, Stockholm 3.

Sänd mig omgående jämte utlovade $\frac{1}{10}$ -dels vinsträtsbevis fullt vinstberättigande kontrakt, upptagande serie och nummer på st. Sv. Statens Premieobligationer av 1923, som icke förut utfallit med vinst, 4 kr. pr st. plus porto torde uttagas genom postförskott, därefter insänder jag 3 kr. per obligation i 20 månader, varmed kontraktet blir slutförd.

den 1928.

Namn:

Adress:

förbi, en dyg grön flod med reflexer av klara stjärnor. Han staplade fram.

— Monsieur? ... Å detta namn! Detta namn!

Han gick nedför trapporna, som förde till floden, och medan han låg där med ansiktet nedåtvänt, kröp han framåt för att svalka ansiktet och händerna. Han flämtade, vattnet lockade honom!... lockade hans heta ögon... ögonen... hela kroppen. Han kände, hur han gled, och oförmögen att hålla sig fast vid den branta sandbanken, föll han. Beröringen med det kalla vattnet kom varje nerv att vibrera. Han kämpade... förde ut armarna... kastade huvudet tillbaka... kom under vattnet, steg åter till ytan, och med en plötsligt väldig ansträngning och med ögon, som stodo ut ur huvudet, vrålade han...

— Jag har det... Hjälp. Du verger... Du...

Kajen låg öde. Vattnet skvalpade mot bropelaren, ekot under det mörka valvet upprepade namnet i tystnaden... Floden steg och föll lättjefullt, ljusen dansade över den, vita och röda. En våg, som var litet starkare än de övriga, slickade sandbanken invid järnringarna, där båtarna brukade förtöjas... Allt var stilla...

Scen och Film

Per-Axel Branner och Ester Roeck-Hansen i *Fanatiker*. (Almberg & Preinitz, foto.)

Varför skulle man bara le åt gymnastdiskussionen? Det är ett ganska bekvämt sätt att komma ifrån saken. Större idé vore kanske att även ute i vardagslivet och i den goda medelåldern lite mera allvarligt ge sig den gudomliga ungdom och naivitet i våld, som just nu predikas på Blanche-

teatern om kvällarna i engelsmannen Miles Malleasons komedi *Fanatiker*. Det är en massa dimmiga, tafatta och välbekanta tankar man får höra, efterkrigstankar kallar man dem i England, där de ännu shockera, men de ha charme och idealitet och om man inte partout sätter sig på tvären, blir man uppbyggd, känner förakt

för sin gamla människa och vill ikläda sig en ny. Sådant skulle vi gärna vilja känna ofta på teatern, men moralproblem och konstnärlighet lär visst inte kunna dra jämt på scenen, sägs det. Och konstnärlighet ska det ju vara först och främst.

En mera driven och samspelad ensemble än vad Blancheteatern

Nytta och Nöje...

förenas även i Osmos. En behaglig avmagringskur erhåller Ni, om Ni beslutar Eder för behandling med

OSMOS
AVMAGRINGSBAD

MED. D:R HJALMAR CASSERMAN, Stockholm, skriver bl. a.: "... Badet förnimmes för övrigt mycket behagligt. Slutligen måste jag påpeka den angenämt suggestiva verkan, som alla badbehandlingsformer har och i detta avseende intar Osmos-badet en framstående plats genom sitt snövita skum och sammetsliknande adhesionskänsla".

Osmos-badet är lätt att tillreda i hemmet. Serveras å de flesta badinrättningar. Säljes å Apotek samt i välsorterade Färg- och Parfymaffärer.

200,000 francs, visserligen förvärvade på ohederligt sätt men dock hans, och de voro utom räckhåll för honom. För att få dem hade han genomgått fem års fängelse, och nu kunde han icke röra dem. Sedlarna lågo där och väntade på honom, och ett ord, bara ett ord kunde han icke minnas, det stod som en oöverstiglig skranka mellan honom och dem. Han slog sitt huvud med de knutna nävarna, han kände förståndet darra; han tumlade mot lyktstolparna liksom en drucken, han snavade på trottoarerna. Det var inte längre en mara eller en plåga. Det hade blivit ett vanvett i hela hans varsel, i hans hjärna och hans kött. Han hade nu blivit övertygad om att han aldrig skulle komma ihåg ordet. Hans fantasi frambesvor ett sarkastiskt skratt, som ljöd i hans öron, folket på gatan tycktes peka på honom, medan han gick förbi. Hans steg förvandlades till en språngmarsch, som drev honom framåt, så att han slog emot de förbigående, glömsk av trafiken och trängseln. Han önskade att slå igen, att bli överkörd, utplånad ur tillvaron.

— Monsieur? Monsieur?

Vid hans fötter flöt Seinen

Hämorrhoider

säker fullständig läkning utan operation med de sedan 25 år tillbaka erkända

Anusol - Goedecke

= Suppositorier =

Anusol Goedecke endast äkta i röda askar med firma Goedecke & Co., Chemische Fabrik und Export-Aktiengesellschaft, Leipzig, etikett och plombering. Varning för värdelösa efterrapningar och ersättningspreparat.

För Anusol-"Goedecke" finns det ingen ersättning.

Anusol-"Goedecke" upphäver snabbt de ofta svåra smärtorna och möjliggör en lätt avföring. De desinficerar, torkar och läker de sjuka ställena. Inga narkotiska beståndsdelar. Lätt att använda. Fås på alla apotek.

GEFLE MANUFABRIK AKTIEBOLAG
STRÖMSBRO

Oblekta, Blekta och Färgade
Vävnader

Tillse att Ni alltid erhåller märket
»SVANEN»

Kommissionslagrens telefonnummer:
Stockholm 96 46 - Hudiksvall 532 - Sundsvall 30 03
Umeå 141 - Östersund 130.

Vad varje affärsman bör iakttaga

är, att för sin annonsering välja den tidning, som tillför honom största kundkretsen.

Den bästa tidningen

i Helsingborg, den, som har största spridningen och läses noggrannast samt av alla samhällsklasser. är

Helsingborgs-Posten

- Skåne-Halland. -

Utmärkta organ

för

annonsering i landsorten:

Arboga: Arboga-Posten.	Norrköping: Norrköpings Tidningar.
Avesta: Avesta-Posten.	Nyköping: Södermanlands Läns Tidning.
Bollnäs: Tidningen Ljusnan.	Nässjö: Nässjö-Tidningen.
Borlänge: Borlänge Tidning.	Piteå: Norrbottens Allehanda.
Borås: Borås Tidning.	Skara: Skaraborgs Läns Tidning.
Eskilstuna: Eskilstuna-Kuriren.	Skellefteå: Skelleftebladet.
Falkenberg: Hallands Nyheter.	Skövde: Skaraborgs Läns Annonsblad.
Falun: Falu-Kuriren.	Sollefteå: Sollefteå-Bladet.
Gävle: Gefle-Posten.	Sundsvall: Sundsvalls-Posten.
Halmstad: Halland med Halländingen.	Säter: Sätters Tidning.
Hedemora: Södra Dalarnes Tidning.	Söderhamn: Söderhamns Tidning.
Hudiksvall: Hudiksvalls-Tidningen.	Söderköping: Söderköpings-Posten.
Hälsingborg: Helsingborgs-Dagblad.	Södertälje: Södertälje Tidning.
Härnösand: Härnösands-Posten.	Tranås: Tranås Tidning.
Hörby: Mellersta Skåne.	Trälleborg: Trelleborgs Allehanda.
Jönköping: Smålands Allehanda.	Uddevalla: Bohusläningen.
Kalmar: Barometern.	Ulricehamn: Ulricehamns Tidning.
Karlskrona: Karlskrona-Tidningen.	Umeå: Västerbottens-Kuriren.
Katrineholm: Katrineholms-Kuriren.	Upsala: Tidningen Upsala.
Köping: Bärgslagsbladet.	Vadstena: Östgöta-Bladet.
Landskrona: Landskrona-Posten.	Visby: Gotlänningen.
Linköping: Östgöten.	Vänersborg: Elfsborgs Läns Annonsblad.
Ludvika: Ludvika Tidning.	Västervik: Västerviks-Tidningen.
Luleå: Norrbottens-Kuriren.	Västerås: Westmanlands Allehanda.
Lysekil: Lysekils-Posten.	Växjö: Nya Växjöbladet.
Malmö: Skånska Aftonbladet.	Ängelholm: Engelholms Tidning.
Mariestad: Tidning för Skaraborgs län.	Örebro: Örebro Dagblad.
Mjölby: Mjölby Tidning.	Örnsköldsvik: Örnsköldsviks Allehanda.
Mora: Mora Tidning.	Östhammar: Östhammars Tidning.

har, kräves för detta resomangsstycke. Men den unge Per-Axel Branner hade både typ och temperament för huvudrollen — i utbrottscenerna kunde man knappt önska sig honom bättre. Fru Roeck-Hansen som den vaknande unga flickan av i dag, hr Berglund som den rytande fadern med sin säkra merkantila syn på livet och hr Riégo som cynisk humoristresonnör fyllde sina uppgifter väl. Likaså hade Ingeborg Mattson fått den rätta omedelbarheten och en viss angenäm flappergrace över sin ömtåliga roll. Men Maja Gadelius hade inte typen för den konventionella fästmon och förutom elevmässighet i spelet gjorde hon flickan alltför osympatiskt och ynkligt parodisk. Det finns även något rörande i fästmons trängsyn. Olga Andersson var kanske alltför elegant veraserad världsdam för sin medelålders självförsörjande — man saknade den humor och käckhet, som tänkes tillhöra denna typ.

Varken pjäs eller spel når alltså fulländningen, framförallt tekniskt sett, men det är en värdefull, en stimulerande kväll.

Den filmen *Hett blod* gör en knappast het, ty den är långdragen och nervlös och ger bara en uppvisning av Lily Damita. Men det är en uppvisning av bästa kvalitet. Ty den lilla fransyskan är fascinerande söt, för att inte säga skön, hon är kokett och raffinerad, har en gestalt av gudinnemått, dansar perfekt, har charme och temperament och klär sig med en boren parisiskas fantasi och blåblodiga smak. Och så har hon ingenting av den amerikanska filmtjänestschablonen.

Gå och se Lily Damita!
E. N.

FRÅGOR OCH SVAR!

Kommunalt arbete.

Fråga: Vad fordras för kunskaper för att bli husmor på ett hem i kommunalt intresse. Ej sjukhem. Hur lång är utbildningstiden?

Brorsdotter till 32-årig prenumerant.

Svar: Kurser för utbildande av föreståndarinnor för barn- och äldreomsorg givas vid Sveriges Fattigvårdsförbund.

För att bli antagen som elev fordras minst 6 månaders praktik vid sådan anstalt, att ha genomgått folkskola eller ha motsvarande kunskaper samt äga färdighet i att skriftligen behandla svenska språket m. m.

Övriga upplysningar lämnas å Förbundets byrå, Regeringsgatan 54, Stockholm.

Biblioteksplats.

Fråga: 1) Vilken utbildning fordras för att erhålla plats å Kungl. Biblioteket i Stockholm?

2) Vart skall man vända sig för att få en sådan plats, och är konkurrensen om plats å bibliotek svår?

3) Vilka äro lönevillkoren?

Lisa, 23 år.

Svar: 1) Studentexamen på latinlinjen, licentiatexamen inom en fakultet eller och filosofie kandidatexamen i humanistiska ämnen samt minst 3 månaders provtjänstgöring.

2) Numera anordnas bibliotekskurser av Skolöverstyrelsen varje sommar. Alla upplysningar därom och annat rörande blivande anställning erhållas genom Bibliotekskonsulenterna i Skolöverstyrelsen.

3) En amanuens vid Kungl. Biblioteket har mellan 3- och 4,000 kr. i lön.

NERIKES-TIDNINGEN
ÖREBRO

är Örebro läns mest spridda tidning och alltså länets
FRAMSTA ANNONSORGAN

Daglig upplaga över 10,000 ex.

För de hrr affärsmän och industridkare, som önska träffa befolkningen av alla samhällsklasser inom Örebro län finnes intet bättre sätt än genom annonsering i

NERIKES-TIDNINGEN

Den största platsförmedlaren

i södra Sverige utgör **Skånska Dagbladet**, vars annonspalter skänka den bästa överblicken över möjligheterna på arbetsmarknaden. Sök plats och rekrytera Edra anställda genom annonsering i

SKÅNSKA DAGBLADET

— Den svenska landsortens mest spridda dagliga tidning —

Infört genom
Stockholms Läkareförening

Doktor J. Arvedsons kurs i Sjukgymnastik, Massage Pedagogisk Gymnastik

medför enligt kungl. Maj:ts medgivande samma komp. och rättigheter som en kurs vid Gymn. Centralinstitutet.

Kursen, 2-årig, börjar den 15 sept.

Prospekt på begäran gen. D:r J. Arvedson, adr. Odengatan 1, Stockholm.

Professor PATRIK HAGLUNDs Gymnastisk-Ortopedisk-Kirurgiska Privatklirik.

Sturegatan 62, Stockholm. R. T. 75025. N. 8301. För behandling av hållnings- och rörelseorganens skador, sjukdomar, deformiteter och funktionsrubbingar

Dr A. Karsten

Medicinskt Elektricitets-, Ljus- och Röntgeninstitut
Kungsgatan 60, Stockholm

Doktor A. Kjellbergs Institut

(Innehavare Doktor Sven Backman)
Kurs i fysikalisk behandling: Massage, sjukgymnastik, ljus-, elektrisk- och värmebehandling.
Holländaregatan 3, Stockholm. Tel. Norr 667. Begär prospekt.

Arbetslös och klen.

Fråga: En 46-årig fröken har i många år innehaft plats å kontor i Göteborg och varit och är mantalsskriven därstädes. För mer än 4 år sedan måste hon sluta sin plats på grund av sjukdom och har sedan dess icke fått någon annan trots ihärdiga försök och fina referenser. Hon tillhör icke någon förening eller kassa. F. n. är hon klen och är av läkare ordinerad vila cirka 1/2 år framåt. Frågas nu: finnes inom Göteborgs stad några fonder eller kassar eller något hem, där en obemedlad och ensamstående bättre dam kan få pekuniär hjälp eller friplats under den tid hon icke orkar arbeta? Kan arbetslöshetsunderstöd påräknas?

Ständig Idunläsare.

Svar: Vid konvalescenthemmet "Maryt", Kungsbacka, beredes fri vård åt obemedlade konvalescenter från Göteborg. Hemmet hålles öppet från mitten av maj till slutet av september. Överläkaren doktor H. Köster bestämmer om intagning.

I Emily Wijks stiftelse beredes fria bostäder åt kvinnliga medlemmar av Göteborgs samhälle.

Men vänd er till Allm. Hjälpföreningen i Göteborg och dess föreståndarinna fröken Granfelt. Där får ni säkert de allra bästa och för er lämpliga upplysningar.

Till

släkt och vänner

i utlandet är

IDUN

"Damernas Egen"

den mest välkomna hälsningen från hemlandet.

Från vår expedition sändes IDUN i korsband till vilken plats som helst i världen, som har postförbindelse. Prenumerationspris för utlandet porto inberäknat:

Helår kr. 23.50
Halvår " 12.25
Kvartal " 6.50

Presentkort.

Uppgiv tydligt skriven adress!
Insänd rekvisition omgående till
IDUNS EXPEDITION
STOCKHOLM

Svar till "Häftig dispyl". De ha varit gifta, men äro skilda sedan några år. Hon är omgift och han nyligen förlovad.

Adress.

Fråga: Vad är Sigrid Undsets fullständiga namn och adress?
D. D.

Svar: Fru Sigrid Undset, Bjerkebæk, Lillehammer, Norge.

Den första april 1928

kan en duktigt värlärlarinna få plats. Hänvändelse till Sprogø Kvindehem pr Korsør (Danmark). (En filial till "Den Kellerske Aandssvageanstalt", Bryning.

Går Ni utan plats

eller söker ombyte, så sätt in en annons i GÖTEBORGS MORGONPOST, som är spridd och läst i Göteborg och hela västra Sverige. Sänd in annonsen jämte 1:20 i frimärken e. dyl. till Göteborgs Morgonpost, Göteborg, så får ni resultat.

... å så ett kilo
**JAMAICA-
BANANER.**

A.-B. BANAN-KOMPANIET

*Florodol, var morgon ny,
Förlänar frisk och vacker hy.*

Rent vatten och
FLORODOL

— den renaste bland tvålar —
utgöra tillsammans en aldrig
sinande källa till skönhet och
hygien. Ingen kommer för-
sent att tillgodogöra
sig den.

H. M. Konungens Hovlev.

**PARFYMERI FLORA,
GÄVLE.**

Skolkökslärarinna.

Fråga: 1) Vilken skolunder-
byggnad fordras av blivande skol-
kökslärarinna?

2) Till vem ställes ansökan?

3) Ungefärliga kostnader?

Skolkökslärarinna.

Svar: 1) Fordringarna för in-
träde vid skolköksseminarium äro
i allmänhet avgångsbetyg från 8-
klassigt flickläroverk eller real-
skoleexamen.

2) Ansökan ställes till före-
ständiginnan för seminariet.

3) Vid Statens skolkökssemina-
rium i Stockholm är kursen av-
giftsfri och utbildningstiden 3
terminer, ålder minst 20 år. — Vid
Ateneums skolkökssem., Svevä-
gen 48, Stockholm, är utbildnings-
tiden 4 terminer, ålder 19 år och
avgiften 600 kr. — Vid Göteborgs
skolkökssem., Molingatan 3, är
utbildningstiden 4 terminer, ålder
19—28 år, avgiften 200 kr. — Vid
Fackskolan för huslig ekonomi,
Uppsala, är utbildningstiden 3 ter-
miner, ålder 20—31 år, kursavgift
565 kr.

Mögelfläckar.

Fråga: Hur få bort mögelfläc-
kar på handdukar? Kanske det
finns något kem. preparat, som ta-
ger bort fläckarna utan att tyget
skadas. Fläckarna äro av färskt
datum, ty handdukarna manglades
strax före jul.

Ledsen Husmor.

Svar: Fläckarna avlägsnas ge-
nom att bstrykas med en lösning
av koksalt och salmiak i vatten,
torkas sedan i luften och sköljas
efteråt i enbart vatten.

Vårdhem.

Fråga: Kan någon av Iduns
många läsarinor lämna anvisning
å vårdhem eller liknande, där ej
alltför dyrbar inackordering kan
erhållas för 30-årig, något efter-
bliven flicka.

Anförvant.
Svar: Vid Karlsvik, Södertälje,

föreståndarinnan fröken Signe La-
gerwall, mottagas kvinnliga sin-
nesslöa. Årsavgift 1,800 kr. Li-
kaså vid Arbetshemmet för kvinn-
liga sinnesslöa, Bergdala, Söder-
tälje. Innehavare och föreståndar-
inna fröken Aura Köhler. Av-
gift 110 å 225 kr. pr månad.

Om dessa anstalter ej skulle an-
ses lämpliga för patienten i fråga
eller plats ej kan beredas, torde ni
där få upplysningar om något pri-
vat hem, där inackordering och
vård kan erhållas.

Gammal novell.

Fråga: I veckotidningen Svea,
1891, fanns en berättelse, "Irene,
fragment ur en ung kvinnas liv",
författad av Esaias Collin. Finns
denna införd i någon bok eller
novellsamling? S. H.

Svar: Det finnes en novellsam-
ling av Esaias Collin, utgiven på
90-talet, vid namn Småstadsliv
och andra noveller. Det är myc-
ket möjligt att Irene förekommer
där. Boken kan möjligen skaffas
i något antikvariat, ty i bokhan-
deln tycks den vara utgången, och
förlaget, varifrån den är utgiven,
existerar ej mer.

Tandvård.

Fråga: 1) Vilka äro de tand-
kliniker i Stockholm, där allmän-
heten (även icke stockholmare)
får kostnadsfri tandlagning? Ut-
föres all sorts tandlagning, även
svårare, gratis? Får patienten
kanske betala de använda materia-
lierna?

2) Vilka tider på året äro des-
sa kliniker öppna? Mottagning-
tid? *Mångårig prenumerant.*

Svar: 1) Kostnadsfri tandvård
för obemedlade gives vid Tandlä-
karinstitutet, Holländargatan 17,
Stockholm.

2) Alla vardagar 9—11.

**LÄSARINNORNAS
SPALT**

SVAR.

Till D. D. Den bönbok Ni frå-
gar om var även min moder myc-
ket kär, och hon skänkte mig ett
exemplar.

**Rosa Blomqvist på
maskerad.**

Hemmets vecka har hon klarat
frid och ro i huset parat
men nu så hör det till
inte längre sitta still
ty på Opran maskis lockar
och på sköna damer poekar.

Den är utgiven 1877 av E. O.
Ekblad & Co., Västervik (eget
förlag).

Titeln lyder sålunda: En ny
Böne-Bok innehållande Morgon-
och Aftonböner, Utvalda tänke-
språk och slutverser, Nattvar-
dsböner och Psalmer för ungdom,
deras föräldrar och andra Böner
vid särskilda tillfällen samt Bön
och Psalm för sjöfarande. Ur Er-
kebiskop J. O. Wallins, Biskop
Franzéns, doktorerna Hagbergs
och Robergs samt prof. Böttigers
m. fl. skrifter. Tjuguförsta upp-
lagan. Kanske den kan erhållas
vid Förlaget i Västervik om det
finns kvar eller annars hos Evan-
geliska Fosterlandsstiftelsen i
Stockholm. G. W—d.

Till "D. D." Bönboken ifråga
har jag, men tyvärr kan jag ej
uppgiva vem som utgivit densam-
ma, då endast hälften av titelbla-
det finnes i behåll. Morgon och
aftonbönerna äro skrivna av J.
H. Thomander, J. O. Wallin, L.
P. Gagner, C. G. Rogberg, Käst-
ner, Böttiger m. fl. Boken har
tillhört min mormor (f. 1796,
d. 1881). Jag fick den 1877 (7 år
gammal) redan då söndrig och
mycket använd. Verserna har föl-
jande lydelse:

O, sköna land! der himlarosor
dofta
Och ögat faller inga tårar mer.
O sköna land! dit tanken flyr så
ofta,
När skall jag nå den milda frid
du ger?

O, sköna land! der Helga Andar
throna
Och fridens palmer ewigt gröna
stå.

O, sköna land! dit wi med lifsens
krona,
Förklarade ur grafwens skuggor
gå.

O, sköna land! der anden fram
till Herran,
Sig öfwer stjernor fri skall
swinga opp.

O, sköna land! i obegränsadt
fjerran,
Du är mitt mål, du är mitt sista
hopp.

O, sköna land! dit tröttd pilgrim
sänder
Förgråtna blickar så förtröstans-
fullt.

O, sköna land! till hwars fridsam-
ma länder
Den qualde lyfter sig från jor-
dens mull.

O, sköna land! som wandraren
hugswalar,
Mig snart uti ditt milda sköte tag.

O, sköna land! låt upp de gyllne
salar,
Och låt mig se ditt helga ljus en
dag!

A. M.

RED:S BREVLÅDA.

I L. Dikten har nog vackra
tankar, men dess form är alltför
bristfällig för att den skulle tåla
tryckas.

"Sjungom livshymnen!" Men
friare, vackrare, på mindre knagg-
lig vers.

Till Många indignerade sven-
ska kvinnor. Idun vore tacksam
för en närmare förklaring. Och
helst av icke anonyma.

GEORG LINDBERG

Det är rätt!

Ni har mitt fulla gillande. Viking-blankade skola skorna vara på söndagspromenaden. Det ger stil och elegans åt dem. Den moderna toaletten ställer ökat krav på välputsade, fina skor. Jag har att bjuda Eder i överlägsna kvaliteter alla gängse kulörer samt ofärgad

VIKING SKOKRÄM

För den självförsörjande kvinnan

är det en välgärning att det finnes en så närande och lätt tillagad rätt som Havremust.

Jyllenhammar

Var praktisk!

Det omoderna plagget kan lätt sys om, sedan det färgats med Fenix Hemfärger. De urblekta plaggen bli åter fräscha efter en Fenixbehandling. Har man ledsnat på ett plagg för att man ofta haft det på, kan det genom färgning med Fenix lätt göras oigenkännligt och bli som nytt.

Färgningen med Fenix Hemfärger, vilka finnas i ett 30-tal äkta och vackra färger i rör om 10 tabl. à 75 öre, är lätt och enkel och kan på en kort stund utföras av vem som helst. Tablettformen gör, att färgmängden exakt kan anpassas för varje behov. Fenix färgar bomull, siden, ylle m. m.

Kallvatten- o. varmvattenfärgning

Följ noga bruksanvisningen.

Fenix finnes i färg-, kemikalie- diverse- m. fl. affärer.

Tillverkare:
A.W. HERDINS FÄRGVERK,
Falun.
Kungl. hovlev.

FENIX

HEMFÄRGER I TABLETTER

Brita Appelgren, Enrique Rivero

det mest charmerande unga älskarpar som varit i svensk film i

HANS KUNGLIG HÖGHET SHINGLAR

I andra roller:

Hans Junkerman, Karin Swanström, Georg Blomstedt

På S. F.-teatrarna under februari